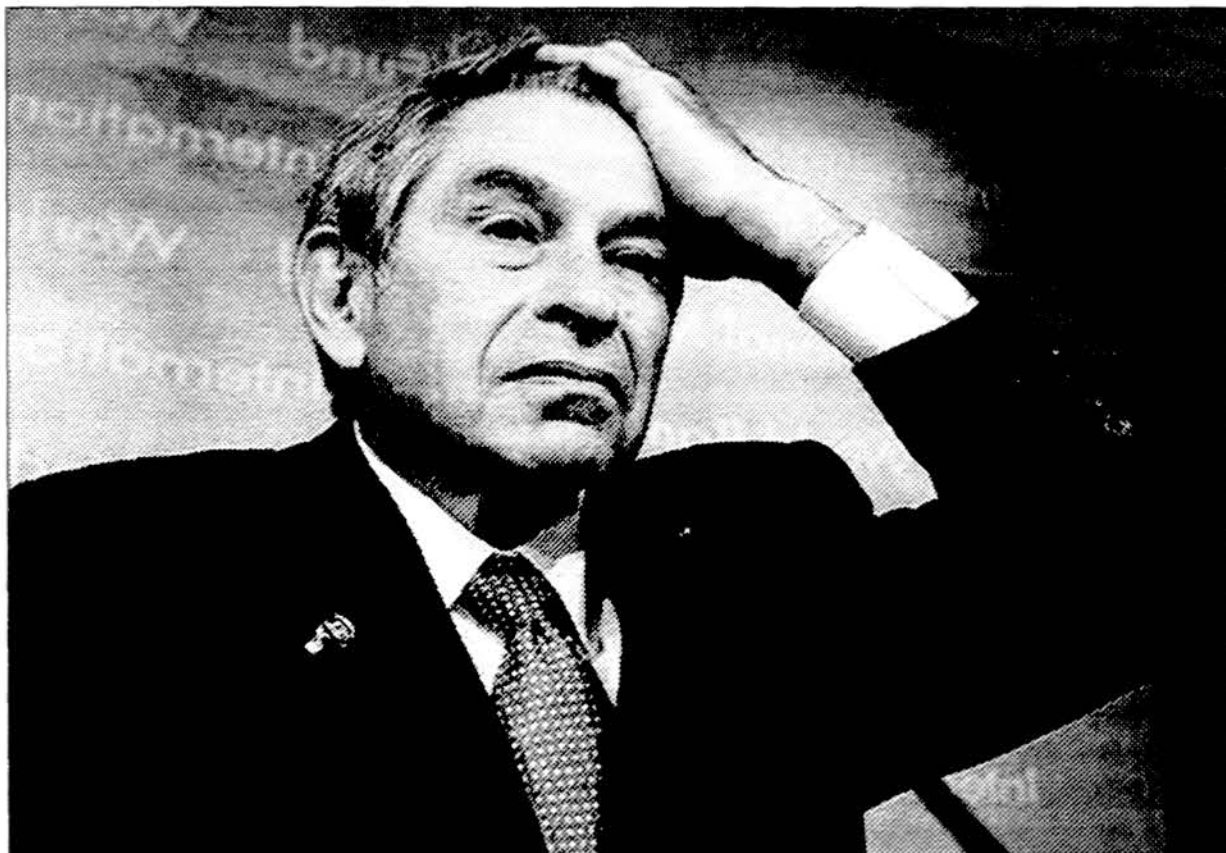

P. Wolfowitzas pažeidė taisykles

P. Wolfowitzas kaltinamas protegavęs savo draugę.

AP nuotr.

Vašingtonas, gegužės 15 d. („Reuters“/AFP/BNS) — Pasaulio banko komisijos ataskaitoje, kuri buvo paskelbta pirmadienį, daroma išvada, kad banko vadovas Paulas Wolfowitzas pažeidė kelias taisykles, kai nurodė paaugštinti savo gyvenimo draugę ir padidinti jai algą.

Komisija nurodo, kad P. Wolfowitzo dalyvavimas paaugštinant Pasaulio banko Artimųjų Rytų ekspertę Shahą Rizą ir padidinant jos atlyginimą reiškia interesų konfliktą, be to, pažeidė jo darbo sutarties sąlygas.

Dokumentai, kuriuos paskelbė banko 24 vykdomieji direktoriai, rodo, jog P. Wolfowitzas prisidėjo prie Sh. Rizos algos padidinimo, kai ji 2005-ųjų rugsėjį siekiant užkirsti kelią galimam interesų konfliktui buvo paskirta dirbti į JAV valstybės depar-

tamentą.

„Algos padidinimas, kurį Sh. Riza gavo nurodžius P. Wolfowitzui viršyti 6.01 taisykle nustatytas ribas, — rašo komisija. — P. Wolfowitzo sutartis, kurioje reikalaujama, kad jis laikytųsi valdybos pareigūnų elgesio taisyklių ir vengtų bet kokių interesų konfliktų, tikrų ar tariamų, buvo pažeista“.

Buvęs JAV gynybos sekretoriaus pavaduotojas P. Wolfowitzas spaudžiamas atsistatydinti dėl Sh. Rizos paaugštinimo, dėl kurio jis balandžio pradžioje atsispašė, o vėliau sakė, kad tai yra jo kovos su korupcija besivystančiose šalyse ir Irako karo kritikų šmeižto kampanijos dalis.

Artimiausiu metu P. Wolfowitzas turi pasirodyti visai Pasaulio banko valdybai ir paskutinį kartą bandyti

išsaugoti postą.

JAV prezidento George'o W. Busho administracija vis dar tvirtai remia P. Wolfowitzą nepaisydama minimų komisijos išvadų.

JAV finansų sekretoriaus Henry Paulsono atstovė sakė, jog „jis negalvoja, kad šie faktai verti atleidimo“.

Banko komisija rekomendavo 24 narių valdybai sprendžiant šį klausimą atsižvelgti į tai, ar P. Wolfowitzas galės vadovauti taip, kad būtų užtikrintas tolesnis banko darbas didžiausiu įmanomu mastu.

Komisija taip pat paragino banką iš naujo svarstyti savo valdymo taisykles.

Tuo tarpu jau prasidėjo spėliojimai dėl to, kas galėtų pakeisti P. Wolfowitzą.

Žiniasklaida tarp realiausių kandidatų mini buvusį JAV prekybos atstovą Robertą Zoellicką taip pat — egiptietį Mohammedą el Erianą, kuris vadovauja Harvardo universiteto investiciniam fondui, ir Kemalį Davisą iš Turkijos, Jungtinių Tautų vystymo programos vadovą.

Tradiciškai Pasaulio banko vadovą skiria Jungtinės Valstijos, o Tarptautinio valiutos fondo vadovą — Europos vyriausybės.

Priverstinis P. Wolfowitzo pasitraukimas iš Pasaulio banko vadovų būtų didelis smūgis prezidento G. W. Busho administracijai.

„University of Chicago“ absolventas laikomas artimu G. W. Bush aplinkos žmogumi. P. Wolfowitzas yra įtakinga neokonservatorių figūra, palaikantis griežtą užsienio politiką, pagrįsta teiginiu „geriausia gynyba — puolimas“.

Studentai nepitaria gėjų kultūros propagavimui

Vilnius, gegužės 15 d. (BNS) — Lietuvos studentijos atstovai viešai suabejojo, ar tikslinga homoseksualų gyvenimo būdą propaguoti bei reklamuoti prisidengiant lygių galimybių vėliava.

Gegužės 17—26 dienomis Lietuvoje pirmą kartą organizuojama šventė „Vaivorykštės dienos 2007“, skirta homoseksualių asmenų lygybei skleisti bei kovoti prieš diskriminaciją ir nepakantumą. Ši šventė yra Europos lygių galimybių visiems metų renginys, jos organizavimą remia Lietuvos lygių galimybių kontroleriaus tarnyba.

Valstybės vadovams ir institucijoms adresuotame atvirame laiške daugiau nei pusė šimto akademinio jaunimo atstovų teigia nesuprantantys, kodėl homoseksualų gyvenimo būdas yra skleidžiamas viešai, bei klausia, kokių veiksmų valdžios institucijos ėmėsi, siekdamos pagerinti kitų su ksenofobija susiduriančių grupių situaciją.

Prie panašaus pobūdžio diskriminaciją patiriančių grupių studentai priskiria moteris, neįgaliuosius bei romus.

„Mums kyla klausimas, ar kitų diskriminuojamų visuomenės grupių problemos yra mažesnės už homoseksualų“, — klausė pedagoginio universiteto studentė Ada Kulbicaitė.

Nukelta į 6 psl.

PERIODICALS

Šiame numeryje:

- Skautybės kelias.
- Apie VSD butų išpardavimą.
- Sielovados konferencijos atgarsiai.
- Kelionė į Jeruzalę (XXX).
- Miesto panorama.
- Laiškai, nuomonės, komentarai.
- Kauniečiai paminėjo gyvybės dieną.
- Po mokslų JAV lietuviai karininkas grįžta į Lietuvą.

Valiutų santykis

1 USD — 2.55 LT
1 EUR — 3.45 LT

Prezidentą užsipuoless Seimo narys išprašytas iš salės

Vilnius, gegužės 15 d. (BNS) — Prezidentą Valdą Adamkų ryšiais su sovietų saugumu — KGB — apkaltinęs parlamentaras Petras Gražulis buvo paprašytas išeiti iš Seimo plenarinių posėdžių salės.

Tačiau jis išvairo nepaisė, todėl penkis posėdžius galės tik stebėti — nebalsuodamas ir negaudamas žodžio pasisakyti.

Antradienį svarstant prezidento grąžintą įstatymą, kuriuo buvo nustatyti darbo apribojimai KGB rezervo karininkams, įsitraukęs P. Gražulis apkaltino prezidentą dar sovietmečiu bendradarbiavus su KGB, taigi ir šiuo metu ginant Rusijos interesus.

„Tai buvo pats stipriausias ir skaudžiausias įžeidimas, kurį prezidento atžvilgiu per daugelį metų išsakė šis politikas“, — pabrėžė prezidento atstovė spaudai Rūta Grumaitė.

Petras Gražulis

Eltos nuotr.

daitė.

Parlamentarui pažėrus tokius kaltinimus, Seimo narys Bronius Bradauskas pasiūlė pašalinti P. Gražulį iš Seimo salės.

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 05-15-07

THE LIBRARY OF CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
SERIALS DIVISION
WASHINGTON DC 20540-4830

ORIGIN MIXED ADC 604
S53 P5 051508 GRATIS

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

Medžiagą siųsti: Aušra Jasiųtė-Petry
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60462
Tel. 708-349-8432 El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

„Mes skautybės pažiba“

Šiuo reikšmingu pavadinimu balandžio 27 – 29 dienomis „Dainavos“ ateitininkų stovyklavietėje buvo suruoštas vyr. skaučių, gintarių, skautų vyčių ir jūrų budžių suvažiavimas. Pagarba Lietuvos skautų sąjungos skyrių vedėjams, kurie po daugiau kaip 15 metų tylos, suorganizavo suvažiavimą. Jaunimo suvažiavimai yra labai reikalingi, nes jaunimas veda suvažiavimus, numato pašnekesių temas, pakviečia pranešėjus bei suvažiavimo viršininką. Šį suvažiavimą globojo skyrių vadovai, s. fil. Alvida Baukutė-Rukuižienė ir s. fil. Ričardas Chiapetta.

Į šią gražią ir žaliuojančią stovyklavietę skautiškas jaunimas susirinko iš Los Angeles, Toronto, Detroito ir Čikagos. Nebuvo jaunuolių iš Rytų pakraščio ir Clevelando. Pagarba Čikagos skautų vienetams atsiuntusiems nemažą skaičių skautiško jaunimo. Sunku surasti visiems tinkamą laiką, kad kuo daugiau dalyvių dalyvautų suvažiavime.

Suvažiavimui organizuoti buvo sudaryta ruošos valdyba: programos vedėja – g.v.v.t.n. Vaiva Rimeikaitė ir g.v.v. Tara Mikužytė; komendantė – g.v. Austėja Kaveckaitė; suvažiavimo viršininkas – ps. fil. Rimas Marčiulionis.

Suvažiavimas prasidėjo penktadienio vakare – susipažinimo žaidimais. Ilgai vakarojančių nebuvo, nes po ilgos kelionės ir pavalgys picą, daugelis jautėsi pavargę, tai nuėjo į savus kambarius pailsėti.

Šeštadienio rytė suvažiavimas prasidėjo pusryčiais, vėliau pakėlimu ir įdomiais pašnekesiais. Pagrindinė suvažiavimo mintis – „Mes skautybės pažiba“. Šia mintimi prasidėjo pašnekesiai.

Pirmą pašnekesį vedė s. fil. Re-

nata Ramanauskaitė-Borucki. Jos tema – „Ar skautavimas tikrai yra asmenybės ugdymas?“. Pranešime buvo trumpai peržvelgta skautų ideologija, elgesys stovyklose ir ką daryti, kad visi stovyklautojai būtų patenkinti bei kalbėta apie skautų asmeninį įnašą į skautišką veiklą. Iš dalyvių pasisakymų buvo aišku, kad visų patenkinti neįmanoma, nes viskas priklauso nuo stovyklaujančio skauto. Jei skautas ar skautė atvažiuoja į stovyklą pasisemti žinių, pagyventi Dievo gamtoje ir pabendrauti, jiems jokių sunkumų nebus ir jis bus laimingas/ laiminga.

Kitus du pranešimus skaitė v.s. Jūratė Vallee ir j.s. Dana Mikužienė. Jų pašnekesių tema – vadovų santykiai su jaunimu. Šį pokalbį vedė sesė Jūratė. Ypatingas dėmesys kreipiamas, kad vadovas/vadovė niekada nėra vieni su stovyklautojais. Čia daugiau buvo kalbama apie santykius su amerikiečių jaunimu. Vadovai turi būti labai gudrūs ir atsargūs bendraudami su asmenimis, kurių nepažįsta. Mūsų skautai, vadovai tokių bėdų neturi, nes jie bendrauja sueigose, iškylose ir skautus pažįsta asmeniškai. Klausantis pranešimo susidarė nuomonė, kad vadovas nieko negali daryti su jaunuoliu, kuris yra nesocialus, tik pranešti tėveliams, kad skautą/skautę atsiimtų.

Sesė Dana kalbėjo apie tarpusavio bendravimą. Skautų vadovai turi būti labai gudrūs stovyklose, iškylose ar sueigų metu. Visi stovyklautojai vertinami vienodai, tačiau įvykus tarpusavio konfliktui, reikia su tuo asmeniu pasikalbėti ir jam paaiškinti, kokią žalą jie daro užsiuolantiems. Nuskriaustasis ne visada praneša auklėtoji, vadovui,

nes jie bijo sunkesnių pasekmių. Skautų vadovas turi būti nešališkas ir visus „mylėti“ vienodai.

Sesė s. fil. Rūta Ozers kalbėjo apie skautiškų skyrių reikalingumą. Buvo pateiktos mintys, kad neblogger būtų turėti skyrius. Stovyklose esantiems skautams turi būti suteiktos galimybės būriuoti, plaukioti laiveliais, vesti palapinių susitvarkymo konkursus ir vykdyti skautiškų patirimų programas.

Po pranešimų pasistiprinome vaišėmis, kurias paruošė iš Detroito atvykę maitinimo skyriaus vadovai: brolis Edmundas ir Rita Kaspučiai ir Rasa Karvelienė. Popietė buvo praleista gamtoje, bežaidžiant skautiškų žaidimus.

Suvažiavimo dalyviai išklause sekmadieniui skirtas šv. Mišias, kurias atnašavo iš Detroito atvykęs kun. Ričardas Repšys. Suvažiavimo dalyviai šv. Mišių metu sugiedojo tris giesmes, kurioms pianinu akompanavo brolis Aleksiusas, o sesės perskaitė skaitinius.

Rengėjai suorganizavo labai įdomią vakarinę programą, susidedančią iš trijų dalių. Vakarinę programą vedė sesė Vaiva Rimeikaitė ir Tara Mikužytė. Dalyviai susiskirstė į keturias skiltis. Pirmame pasirodyme skiltys turėjo sugalvoti teatrinį pasirodymą iš jiems pateiktų daiktų. Mūsų jaunimas yra labai išradingas ir pasirodymai sukėlė nemažai juoko ir pasitenkinimo, nes atlikėjai vaidino kaip tikri aktoriai.

Antroji pasirodymų dalis buvo skirta dainoms. Atvykus kiekvienos skilties nariui, vadovė pateikė dainos žodžius. Skautas ar skautė piešiniu turėjo pavaizduoti dainos pradžią, o skilčių nariai pažiūrėję į piešinį ir atpažinę dainos žodžius, turėjo kuo greičiau dainą sudainuoti.

Trečias pasirodymas pareikalavo daugiau žinių iš dalyvių. Šis žaidimas atitinka amerikiečių „Jeopardy“ žaidimo lygį. Buvo pristatyti klausimai, į kuriuos dalyviai turėjo atsakyti: skautų įstatai, kelio ženklai, lietuviški papročiai, skautai skautės, lietuvių kalba ir lietuviškas maistas. Kiekvienam atsakymui buvo skiriama nuo 100 iki 500 taškų.

Suvažiavimo rengėjai tarp skilčių vedė konkursus, kuriais sudomi-

no dalyvius. Konkursų temos: kūrybingumas, skautiškas, draugiškumas, protingumas, linksmumas ir lietuviškumas, neužmirštant pareigas Dievui.

Po šių įdomių žaidynių, dalyviai rinkosi prie „Spyglio“ ežero laužui. Lauke oras buvo vėsokas. Laužas greitai baigėsi.

Kitą rytą, nors ir buvo sunkoka keltis, bet laukė pusryčiai ir ruošimasis į namus. Paskutinė suvažiavimo diena buvo skirta apdovanojimams bei išreikšti savo nuomonę apie įvykusį suvažiavimą bei suteikta galimybė pasisakyti apie ateinančią, kuris vyks kitais metais. Suvažiavimo dalyviai labai aktyviai dalyvavo pateiktomis temomis ir diskutavo apie pravesčius žaidynes. Suvažiavimo dalyviai pasigedo sėsių ir brolių iš Rytų rajono ir Clevelando, bet tikisi pasimatyti kitame suvažiavime.

Visiems susirinkus į ratą, buvo padėkota suvažiavimo rengėjams, maitinimo skyriaus darbuotojams, pokalbių pranešėjams. Didžiausia padėka buvo skirta suvažiavimo dalyviams, nes be jų dalyvavimo, nebūtų buvęs šio gražaus suvažiavimo. Padėka priklauso ir ateitininkams, kurie leido stovyklauti „Dainavos“ stovyklavietėje. Sugiedoję „Ateina naktis“, paspaudę rankas, suvažiavimo dalyviai išsiskirstė į savo židinius.

v.s. fil. Antanas Pauzuolis

DRAUGAS (USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$120.00.

Foreign countries \$135.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street,

Chicago, IL 60629-5589.

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$65.00

• 3 mėn. \$45.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$135.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$60.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$70.00 • 1/2 metų \$53.00

• 3 mėn. \$35.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$80.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$40.00

Užsakant į Lietuvą:

Oro paštu

Metams \$600.00 • 1/2 metų \$300.00

Reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Tik šeštadienio laida oro paštu

Metams \$190.00 • 1/2 metų \$100.00

Tik šeštadienio laida reguliariu paštu

Metams \$68.00

Vyriausia redaktorė – Dalia Cidzikaitė

redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorius –

kun. dr. Kęstutis A. Trimakas

kultura@draugas.org

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasiūlyti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

2007 M. VASAROS STOVYKLŲ KALENDORIUS

Liepos 15 – 22 d.:

„Gintaro vadovų mokykla“

ir „Ažuolo“ mokykla –

Rako stovykloje, Custer, MI.

Liepos 22 – rugpjūčio 4 d.:

Vidurio rajono stovykla –

Rako stovykloje, Custer, MI.

Daugiau informacijos apie stovyklas bus pateikta vėliau.

Jei norite, kad jūsų skautiškos vasaros stovyklos datos būtų paskelbtos, prašome siųsti datas sesei Aušrai:
ausra67@sbcglobal.net.

Skautų organizuotoje Kaziuko mugėje PLC, Lemonte kovo mėnesį: Rasa McCartney, Andra Siliūnaitė ir Lia Siliūnaitė.

Indrės Tijiūnienės nuotr.

APIE VSD BUTŲ IŠPARDAVIMĄ

Išibėgėjus Valstybės saugumo departamento (VSD) skandalui, žiniasklaida užčiuopė, kad šioje valstybinėje įstaigoje „prichvatizuojami“ tarnybiniai butai ir kad į šią valstybinio turto grobimo akciją skubėjo įsijungti pats įstaigos vadovas Arvydas Pocius. Šiuos faktus ėmėsi tirti Seimo Audito komitetas. Teiraujamės Audito komiteto vadovo Donato Jankausko apie tyrimo rezultatus.

— **Audito komitetas svarstė VSD tarnybinių butų privatizavimo klausimą ir kokios priėjo išvados?**

— Pasirodžius informacijai, kad yra skubiai privatizuojami butai, Audito komitetas kreipėsi į Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetą, kuris kuruoja šią sritį, klausdamas, ar jis turi kokios nors medžiagos. Pirminę medžiagą mes ir gavome iš šio komiteto. Audito komitetas prižiūri, ar racionaliai ir teisingai elgiamasi su valstybės turto. Aš kreipiausi į premjerą, prašydamas dviejų dalykų: imtis priemonių, kad VSD turimas turtas nebūtų privatizuojamas be reikalo ir kad mums būtų pateikta visa medžiaga. Kita vertus, ėmėmės sistemaiškai vertinti visų valstybės institucijų tarnybinių butų situaciją ir priimti sprendimus.

Svarstymas nebaigtas, laukiame informacijos, kurią turi pateikti Aplinkos ministerija, bet Audito komitetui jau paaiškėjo kai kurie nauji dalykai. Pirmiausia — problemos dydis, kuris išeina už VSD rėmų. Aplinkos ministerijos atstovai informavo, kiek ir kokių tarnybinių butų pastaraisiais metais yra ir buvo privatizuota kitose institucijose. Kalbama ne apie dešimtis, o apie kelis šimtus privatizuotų butų, apie porą tūkstančių tokių statusą turėjusių gyvenamųjų patalpų. Komitete mums kilo daugiau klausimų, negu gavome informacijos. Reikalai juda į priekį, bet iki sprendimų dar toli. Matyt, priimant sprendimus reikės ir politinės valios. Aplinkos ministerijos ir Saugumo departamento yra paprašyta pateikti visą oficialią informaciją, kiek tarnybinių butų yra buvę nuo 2003 m. ir kiek valstybėje šio turto yra šiandien. Kokiai valstybės institucijai tokie butai priklausytų, tai yra valstybės turtas, kurį institucija valdo patikėjimo teise. Jeigu vyksta masiškas jų išpardavimas, tikriausiai esama spragų teisės aktuose. Tokiu atveju visas atsiranda institucijos vadovo rankose, o šiuo konkrečiu atveju — VSD vadovo rankose. Jeigu visas priklauso nuo institucijos vadovo suvokimo ar etikos, tai, matome, kad gali atsirasti įvairių situacijų. Gavę informaciją iš Aplinkos ministerijos, neatidėliodami grįšime prie šių klausimų, formuluosime konkrečius pasiūlymus Vyriausybei ir inicijuosime skubius teisės aktų keitimo ar papildymo projektus, kad tokie dalykai, kurie vyko iki šiol, nebegalėtų vykti.

Na, o jau dėl įvykusių tarnybinių butų pirkimo faktų VSD Audito komitetas nusprendė medžiagą perduoti Generalinei prokuratūrai ir ar nenukentėjo valstybės interesai, turės spręsti teisėsaugos institucijos. Iš tos medžiagos, kurią gavo Audito

komitetas, kyla daug nuogastavimų, kad valstybė daug prarado. Ir viešojoje erdvėje matome daug informacijos, kad tarnybiniai butai privatizuojami gerokai mažesne negu rinkos kaina. Tai reiškia, kad valstybei yra daroma žala. Žalą vertinti jau turi prokurorai.

— **Jeigu pastaraisiais metais tarnybinių butų išpardavimas buvo įprastas dalykas, gal VSD vadovas Arvydas Pocius nepadarė nieko blogiau, negu buvo daroma iki šiol?**

— Mums niekur neteko matyti tokios medžiagos ir tokios situacijos, kad tarnybiniai butai būtų privatizuoti nesprenžiant, ar jie yra reikalingi. Įstatymai sako, kad institucija pirmiausia turi nuspręsti, kad tokie butai nereikalingi. Šiuo atveju kalbama, kad nuspręsta privatizuoti 39 (iš 44) tarnybinius butus. Kas taip radikaliai pasikeitė departamente, kad tiek daug butų staiga tapo nebereikalingi? Mes iš VSD atstovų neišgirdome nei motyvuotų argumentų, nei gavome oficialų paaiškinimą, kodėl tiek daug tarnybinių butų nėra reikalingi vykdyti tas funkcijas, kurios yra numatytos Saugumo departamentui.

— **Kas už šį barą valstybėje buvo atsakingas?**

— Šiandien į klausimą, ar kas nors Vyriausybėje yra atsakingas už disponavimą turto patikėjimo teise, atsakymo lyg ir nėra. Aplinkos ministerijos atstovai Audito komiteto posėdyje komentavo, kad jiems pavesta tik vykdyti tarnybinių butų apskaitą. Jie prašo laiko pasiruošti tokiai informacijai pateikti. Matyti, kad apskaita nėra nuolat atnaujinama. Taigi mūsų laukia pakankamai ilgas aiškinimasis. Kita problema kyla dėl paties šio valstybės turto statuso ir sistemos, kurioje, atrodo, tyčia ar netyčia yra paliktos spragos.

Savo ruožtu kreipėmės į Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetą, prašydami įvertinti, ar tikrai Valstybės saugumo departamentui tų butų nereikia. Kas gali paneigti, kad praėjus pusmečiui naujas vadovas nesikreips į Vyriausybę, prašydamas nemažų lėšų naujiems tarnybiniam butams įsigyti — statyti arba pirkti.

Bet nėra to blogo, kas neišeitų į gera — problema išryškėjo, mes ją pamatėm ir dabar jau galima bus ieškoti sprendimo būdų. Ir ministras pirmininkas situacijos neneigia, pakankamai aiškiai ją komentuoja. Tai leidžia tikėtis, kad sprendimus rasime, nors šiandien tuo dar negalime pasidžiaugti: mūsų reikalavimas, kad procesas būtų sustabdytas, deja, neįvykdytas. Komitetas įsakyti arba liepti negali. Mūsų sprendimai yra rekomendacinio pobūdžio.

— **Tapęs Seimo Audito komiteto pirmininku sakėte, kad darbo bus į valias. Kokias problemas dar sprendžiate?**

— Darbo tikrai yra į valias. Nemažai laiko tiek su vykdomosios valdžios vadovais, tiek ir Seime diskutuojame dėl, mano galva, didžiausios problemos Lietuvoje — valstybės turto. Problema yra ta, kad valstybė nežino, kiek yra turto, niekas nėra jo įvertinęs. Komitetas neseniai buvo surengęs išvažiuojamąjį posėdį Turto

Kalbininkų klaidos – tautinės nuodėmės

ALGIMANTAS ZOLUBAS

Pirmiausia turiu atsipaštyti už kalbininkų klaidų priskyrimą mirtinoms nuodėmėms — nes nesu dvasininkas, už pamokslėlių jiems — nes nesu kalbos specialistas. Labiausiai atsipašau už piktoką toną, už kurį dalį atsakomybės turėtų prisiimti papiktinūsieji.

Penkis dešimtmečius mokėmės ir išmokome kalbėti ir rašyti rusiškai, tačiau savosios kalbos nepamiršome. Bet kokiam lietuvių susibūrimui, jei tarp mūsų buvo bent vienas rusas, jau kalbėjome tik rusiškai, kad neišžižestų „vyresnis brolis“, nes ta kalba, girdi, kalbėjo pats Leninas. Atgavus nepriklausomybę nuo rusų, atsukome nugarą ir rusų kalbai. Jau nimas nebesimoko rusų kalbos, tarsi ja nebūtų kalbėję ir rašę Čechovas, Dostojevskis, Balmontas, Baltrušaitis. Nesimokome savo Baltijos sesių — latvių ir estų — kalbos. Tačiau labai pamilome anglų kalbą, nes ją išmokti galime be ypatingų pastangų, skaitydami viešus užrašus, įvairias reklamas, girdėdami per Lietuvos nacionalinį radiją ir televiziją anglišką dainas. Teko girdėti, kad, norint tapti tikru mokslinčiumi, nors kalba eitų apie lietuviškų reikalus, disertaciją reikia parašyti angliškai.

Valstybinė lietuvių kalbos komisija (VLKK), regis, jei nesuanglejo, tai sparčiai europėja, o lietuvių kalbai atgręžia nugarą, klaidžioja ir tautą klaidina. Antai užsienietiškus asmenvardžius pasišovė rašyti originalo kalba. Tai, kad dalis komisijos narių tikrai nemokės jų balsiai perskaityti, menka bėda — nors nežmoniškai, bet kitoniškai. Lietuvišką abėcėlę žada papildyti „w“, „x“, „q“ raidėmis. Belieka panaikinti nosines bei ilgąsias balse, nuimti kepuraites nuo kai kurių priebalsių, to pageidauja kompiuterių verslas, ir galutinai „integruosimės“ į Europos Sąjungą.

Prezidentas su lenkais palaiko antikonstitucinį flirtą dėl jų asmenvardžių rašybos lietuviškuose asmens dokumentuose lenkiškais rašmenimis. Girdėti, kad kalbos komisija patylom kurpia popierėlius, kurie tokį akibrokštą įteisintų.

Nehabilituoti, netituluoti ir mokslinčių laikomi kalbos neišmanėliais tautiečiai nedaro tiek žalos kalbai, kiek jos padaro VLKK, valstybės pareigūnai patentininkai bei kitokie kalbos tvarkytojai. Užtenka pasižvalgyti po didesnius Lietuvos miestus — vieši užrašai liudija, kad kalbą Lietuvoje tvarko verslininkai, o atsakingi už ją kalbininkai bei kalbos vartojimo kontrolieriai yra jų nuolankūs tarnai.

Skaudu, graudu ir apmaudu, kad Lietuvoje tokie dalykai dedasi. Paskaitykite, habilituoti ponai, jei kur nutversite (tiražas tik 750 egz.), Vinco Urbučio knygą „Lietuvių kalbos išdavystė“ ar bent Arnoldo Piorkino rašinį „Lietuvos aide“ (2007 m. gegužės 5 d.), gal praregėsite, gal sąžinė atsikvošės. Juk didžiausias mažųjų tautų turtas yra jų kultūra, kuriai priklauso kalba. Tačiau šis kultūrinis paveldas, prisidengus jo prietaikymu tarptautiniams standartams ar kitokiems „tobulinimams“ bei „modernizavimams“, ypač plintančio globalizmo ir kosmopolitizmo sąlygomis nusavinamas ar net naikinamas savomis rankomis.

Nesusimąsto save laikantieji mokslininkais, kad Anapilyje Šventas Petras paprašys išvardinti lietuviškos abėcėlės raides (tuomet turbūt jau bus įvestos „w“, „x“ ir „q“), parodyti viešus užrašus Lietuvoje, paklaus, kaip reikia lietuviškame tekste rašyti Čerčilį, Degolį ar Šekspyra. Ir, Vištelio-Višteliausko (anot pastarojo, Adomas ir Ieva kalbėjo tik lietuviškai) patartas, pasiūs Petras juos visus į peklą pas globalistus ir kosmopolitus, nepaisant, kad buvo krikščyti, habilituoti ar kitaip šioje žemėjeleje aukštinti. Nes kalbininkų klaida prilygsta mirtinai tautinei nuodėmei — jie marina visą tautą.

Dera atkreipti dėmesį į beveik slaptą VLKK veiklos būdą, vengimą kalbos reikalus viešai svarstyti, juos diskutuoti. Vien „Lietuvos aide“ kiek kritinių ar poleminių rašinių turime, tačiau jokio atsiliepiamo nesulaukiama. Gal ir ne visos nuomonės pakankamai argumentuotos, nes ne vien kalbos specialistai jas rašo, tačiau negalima jų ignoruoti, nepaisyti geranoriškų paskatų. Visuomenė šaukia, kalbininkai valstybininkai neatsiliepia, todėl ir visuomenė elgiasi atitinkamai — ignoruoja Kalbos įstatymą, kalbos vartojimo taisykles, anglėja, europėja, kalba puskalbe.

Atsipeikėkite klystantys ir klaidinantys kalbos mokslinčiai, ydingų įstatymų bei taisyklių kurpėjai ir vykdytojai, nelaukite Andriaus Vištelio-Višteliausko nuosprendžio!

fonde, kur aiškinomės galimybes. Po to Audito komitete buvo priimta keletas sprendimų, bet šiandien į klausimą, kiek valstybei reikia lėšų suskaičiuoti turtą, atsakymo dar neturime.

Lygiagrečiai vyksta tokie procesai, kaip nuosavybės atkūrimas. Čia ir vėl matome daug neskaidrių ir neaiškių dalykų, vadinasi, kažkam patogu, kai nėra tokios suvestinės

informacijos apie valstybės turtą. Valstybė dėl to smarkiai nukentia.

Audito komitetas svarsto Valstybės kontrolės ataskaitas, vis labiau pavyksta į tą darbą įtraukti ir kitus Seimo komitetus. Stengiamės, kad pagal savo sritis komitetai su tomis ataskaitomis ne tik susipažintų, bet ir jas svarstytų. Taigi bandom gerinti ir Seimo komitetų darbą.

Kalbino Audronė Škiudaitė

SIELOVADOS KONFERENCIJOS PHILADELPHIA ATGARSIAI

SES. PRANCIŠKA, FDCI

Jau kelios savaitės praėjo nuo Philadelphia vykusios užsienio lietuvių katalikų sielovados konferencijos, tačiau mintimis vis dar norisi ir norisi sugrįžti į jos aktualijas, kalbėtas temas, išsakytas mintis, gimusias idėjas.

Jau anksčiau šio dienraščio puslapiuose buvo pristatyti konferencijos tikslai ir užmojai, o šiandien kiek plačiau norisi apžvelgti, kaip vyko pati konferencija, juolab kad tai buvo bene pirmasis pastarojo laiko ir platesnio masto sielovada skirtas parapijų atstovų susibūrimas.

Konferencijos pradžia

Balandžio 28 d., šeštadienį, į šv. Andriaus parapijos salę susirinko apie pusšimtis konferencijos dalyvių. Dauguma jų buvo iš rytinės pakrantės parapijų, tačiau dalyvavo kunigas net ir iš Los Angeles.

10 val. ryto konferenciją šv. Rašto skaitiniu ir malda pradėjo Lietuvos Vyskupų konferencijos delegatas užsienio lietuvių katalikų sielovada prelatas Edmundas Putrimas. Pritariant gitarai visi sugiedojome giesmę, kviesdami Šventąją Dvasią. Taip pat buvo perskaitytas Lietuvos Vyskupų Konferencijos pirmininko arkivyskupo Sigito Tamkevičiaus sveikinimas, po jo — konferencijoje negalėjusio dalyvauti Amerikos lietuvių Romos katalikų federacijos pirmininko Sauliaus Kuprio sveikinimas. Po įvadinio pranešimo prelatas šią konferenciją vesti pakvietė Birutę Bublį ir adv. Aleksandrą Rimą Domanskį.

Sveikinimo žodžius tarė Audrius Brūža, Lietuvos Respublikos ambasadorius JAV. Buvo malonu, kad jis visą dieną praleido dalyvaudamas konferencijoje, idėmiai klausė skaitomų pranešimų. Susirinkusiuosius taip pat pasveikino Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkė Regina Narušienė, JAV LB Krašto valdybos pirmininkas Vytautas Maciūnas. Jis pakvietė pasauliečius būti aktyviais ir atsakingais Bažnyčios nariais. Sveikinimo dalį užbaigė „namų šeimininkas“ — šiltu ir tėvišku nuoširdumu spinduliuojantis šv. Andriaus parapijos klebonas kun. Petras Burkauskas.

Advokatas A. R. Domanskis padėjo šv. Petro parapijai Bostone ir Pal. J. Matulaičio Lietuvių Katalikų Misijai Lemonte teisiniais klausimais.

Apie gyvą parapiją

Pirmoji programos dalis buvo skirta gyvosios parapijos idėjai. Šios dalies pirmuoju prelegentu turėjo būti t. Antanas Saulaitis SJ, tačiau kadangi jis į konferenciją pats atvykti negalėjo, jo atsiųstas išvalgas „Gyva evangelizacija — tai, kas reikalinga mūsų lietuviškos parapijos ir misijoms“ perskaitė Darius Chmieliauskas. Išvalgose buvo pasiremta kitų tautų sielovadine patirtimi, kai šios irgi susidūrė su tuštėjančių bažnyčių problema, pasiūlyta, į ką reikėtų mums šiandien atkreipti daugiausia dėmesio. Evangelizacija ir reevangelizacija turėtų būti pagrindinis parapijų uždavinys, norint išsaugoti jų gyvastumą. Ypatingą dėmesį reikia skirti naujai atvykusiems mūsų tautiečiams, su jais konkrečiai dirbti — įstikinti A. Saulaitis, SJ.

Darius Chmieliauskas į šią konferenciją atvyko iš Lietuvos. Jis jau devintus metus dirba Kauno arkivyskupijos spaudos atstovu ir antrus metus yra vienintelio Lietuvoje katalikiško mėnraščio šeimai „Artuma“ vyriausiasis redaktorius. Konferencijoje Darius buvo pakviestas parengti pranešimą „Internetinės

komunikacijos pagalba sielovadai parapijose“. Savo pranešimo pradžioje jis padėkojo šiaipus Atlanto esantiems lietuviams už visa, kas čia gero, gražaus ir kilnaus buvo kurta, auginta, brandinta bei perduota Lietuvos vaikams. Prelegentas, konferencijos dalyvių apdovanojo Popiežiškosios visuomenės komunikavimo priemonių tarybos dokumentų rinkiniu „Bažnyčia ir internetas“, dalindamasis ilgamete patirtimi, pabrėžė, kad internetas yra ne tikslas, o įrankis, rengiant naujus tikinčiuosius susitikimui su Kristumi bendruomenėje, palaikant juos prasidedančioje tikėjimo kelionėje. D. Chmieliauskas pakvietė aplankyti beveik 10 metų veikiančią Katalikų Bažnyčios Lietuvoje veikiančią svetainę www.katalikai.lt, kur galima rasti ne tik visas Bažnytinio gyvenimo naujienas Lietuvoje ir pasaulyje, bet ir Bibliją lietuvių kalba bei Katalikų Bažnyčios Katekizmą, liturginį kalendorių, kasdienes šv. Rašto meditacijas, įvairių tekstų, Bažnyčios dokumentų. Todėl labai svarbu ir pačiose lietuviškose užsienio parapijose turėti internetinę svetainę, papasakoti apie save ir bendrauti su kitais. Tai yra būdas pakviesti į bendruomenę, ugdyti ir bręsti viduje. Taigi internetinė sielovada veda nuo pažinimo prie tikrovės, bendruomeniškumo ir bendrystės — pranešimą užbaigė D. Chmieliauskas.

Būtina atsinaujinti

Birutė Bublė pasidalino jai skirta tema „Parapijos komiteto reikšmė parapijos ar misijos gyvenime“. Prelegentė labai aiškiai įvardino pastoracinės tarybos tikslus ir uždavinius. Pasak jos, parapijos administratorius ir ganytojas yra klebonas, jis turi vadovauti ir vesti ją Kristaus nurodytu keliu. Jo dešinioji ranka yra parapijos Pastoracinė taryba, kuri vadovaujasi ne valdymo ar diktavimo, bet tarnavimo, jungimo ir bendradarbiavimo dvasia. „Parapijos pastoracinė taryba yra klebono patarėja, padėjėja ir prižiūrėtoja, kad parapijos veikla eitų sklandžiai ir kad būtų praktiškai įgyvendinti parapijos gyvavimo tikslai ir planai, bręstant ir tobulėjant Kristaus Evangelijos šviesoje“.

Pranešimo autorė taip pat pasidalino savo sielovadine patirtimi ir pastoracinės tarybos gairėmis iš Dievo Apvaizdos parapijos Detroite. Čia konkretūs metiniai planai yra įgyvendinami per keturių privalomų Pastoracinėje taryboje komitetų veiklą: švietimo, administracijos, krikščioniškos tarnybos ir liturgijos. Už planų įvykdymą yra atsakingas parapijos klebonas. Iš pranešimo buvo galima suprasti, jog lietuviškos parapijoms būtina atnaujinti pastoracines tarybas, kurios, glaudžiai bendradarbiaudamos su parapijos klebonu, ne tik patenkintų senbuvų parapijiečių „klubo“ poreikius, bet pirmiausia struktūrizuotų ir konkretintų savo tarnystes. Tokiu būdu, atsižvelgiant į Visuotinės ir vietinės bažnyčios poreikius ir iššūkius, bendromis jėgomis kurtų, inicijuotų, organizuotų ir reflektuotų parapijos sielovadą, sisteminę naujų narių ugdymą.

Apie šitokią poreikį kalbėjau ir aš pati. Savo pranešime supažindinau

su kai kuriomis išvadomis, padarytomis apklausas keletą parapijų rengiantis šiai konferencijai. Pasiūlymus apie sistemiškumą ir struktūriškumą apklausos metu pateikė patys parapijiečiai. Daugiausia problemų yra dėl švietimo trūkumo ir parapijos modelio neturėjimo, sielovadinės vizijos nebuvimo. Tai yra pagrindinė priežastis, kodėl parapijos sensta, o naujų narių, ypač jaunimo, neatsiranda, nors žinome, kad iš Lietuvos atvykusių yra labai daug.

Diakonas Vincent Thomas kalbėjo apie nuolatinių diakonų paskatinimą, paaiškindamas jų pareigas ir skirtumus nuo kunigų, jų indėlį pasauliečiams, pasidalino savo patirtimi. Diakonas labai pasitarnauja šeimų sielovadoje, kadangi turi ypatingą pašaukimą perduoti Kristaus meilę sutuoktiniams, ją paliudyti. Gaila, kad daug žmonių apie šią tarnystę tiesiog nežino.

Lietuviška spauda ir bažnyčia

„Amerikos lietuvių“ žurnalistas Laurynas Misevičius kvietė konferencijos dalyvius daugiau bendradarbiauti su žiniasklaida, iškilus problemai veikti ne pavieniui, o jungtis. Jo pasisakyme buvo ryšku tai, jog lietuviška spauda JAV ir problemas labiau žvelgia lietuviškumo ir lietuvių vienybės, o ne šiuo atveju — bendruomenių sielovados, evangelizacijos, tikėjimo gaivinimo ir stiprinimo ar

Šv. Petro parapijos kunigas S. Žukas.

„įbažnytinimo“ aspektu. Beje, anksčiau minėtų keletos parapijų anketos liudijo, kad lietuviškumas tebėra dominuojantis veiksnys lietuviškų parapijų gyvenime, ypač tarp vyresniosios kartos. Taigi prelegentas išvardijo pagrindinius laikraščius, kurie yra populiariausi ypač tarp naujai atvykusiųjų, kvietė naudotis galimybe skelbti ir pateikti parapijų naujienas. Populiariaji laikraščiai paprastai išeina kartą per savaitę, tačiau žurnalistas kvietė nepamiršti ir „Pasaulio lietuvių“, išeinančio kartą per mėnesį, kad sužinotume daugiau ne tik apie mūsų tautiečių gyvenimą JAV, bet ir lietuvių visame pasaulyje.

Konferencijos dalyviai šv. Andriaus parapijos salėje.

Kazio Razgačio nuotraukos

Apie šiuo metu nelengvą laiką Aušros Vartų parapijai New York kalbėjo Ramutė Žukaitė.

Antroji dalis apie konkrečią patirtį

Antroji konferencijos dalis buvo skirta patirčiai aptarti. Kun. S. Žukas iš Bostono papasakojo savo parapijos istoriją, kada ji buvo ant uždarymo slenkščio. Ramutė Žukaitė pasidalino Aušros Vartų parapijos New York dabartine situacija, sutuoktiniai Setcavage pristatė Šv. Jurgio parapijos Shenandoah kritinę situaciją, žygius bei pastangas, kaip nors išsaugoti šią lietuvių parapiją. Šią dalį optimistiškai, nuoširdžiu ir jautriu liudijimu užbaigė Algimantas Gečys, papasakojęs, kaip tikintiesiems pavyko išsaugoti lietuvišką Šv. Andriaus parapiją, į kurią visi kaip tik ir buvome susirinkę. Viena iš aukščiau minėtų pasisakymų nuskambėjo mintis: „Nėra bažnyčios — nėra bendruomenės“. Nors diskusijoms nebuvo specialiai skirtas laikas, tačiau išsakyta mintis buvo tikrai jų verta, juolab kad pagrindinė konferencijos

tema buvo sielovada. Prisiminiau krikščionybės aušrą, kada 300 metų po Kristaus tikintieji buvo persekiojami ir žudomi. Krikščionys rinkosi katakombose arba namuose, vieni pas kitus, ten šventė ir Eucharistiją. Tik valdant imperatoriui Konstantinui, jam pačiam išgyvenus atsivertimą, 333 metais tikintieji gavo tikėjimo laisvę. Imperatorius gyvoms krikščionių bendruomenėms dovanojo šventyklas, anksčiau priklausiusias pagonių dievams, ir tai buvo jų pirmosios bažnyčios.

Teisiniai ir valstybiniai sprendimai

Trečioje konferencijos dalyje „Juridiniai pasiūlymai“ advokatas dr. Michael Ritty pirmiausia nurodė skirtumus tarp Civilinės ir Bažnytinės teisės, atsakė į daugybę iki šiol tarsi nekeltų klausimų, susijusių su vyskupo ir kunigo pavaldumu, jurisdikcija bei santykiais tarp vyskupo ir parapijos klebono, ypač parapijos nuosavybės srityje, taip pat pastoracinės tarybos statusu ir įgaliojimais. Pranešimas buvo gyvas ir konkretus Bažnyčios Kanonų, patvirtintų 1983 m., paaiškinimas ir jų pritaikymas su pavyzdžiais. Po šio pranešimo daug kam tapo aišku, kaip reikėtų elgtis dėl uždarymų bažnyčių, kokius teisingus sprendimus daryti, veikiant pastoracinėje taryboje. Prelegentas išdėstė kai kuriuos galimus pavojus, kai tikintieji ieško savo tiesos ne konstruktyviu keliu, o, pavyzdžiui, pirmiausia kreipiasi į spaudą.

Advokatas Aleksandras Rimas Domanskis pasidalino patirtimi, kurią jis įgijo tarpininkaudamas ir padėdamas juridiniais klausimais Šv. Petro parapijai Bostone ir Pal. J. Matulaičio lietuvių katalikų misijai Lemonte.

Ketvintojoje dalyje „Religinio — kultūrinio paveldo projektas“ Lie-

Pradinės Lietuvių katalikų JAV sielovados konferencijos numatytos gairės:

1. Parapijos pastoralinės taryba kartu su klebonu ištiria parapijiečių poreikius, troškimus ir norus, maldingai apmąsto ir juos išanalizuoja, prieina vieningos išvados, nustato kryptį bei bendras gaires parapijos veiklai. Konkretūs metiniai planai yra įgyvendinami per keturių komitetų veiklą: švietimo, administracijos, krikščioniškos tarnybos ir liturgijos.
2. Siūloma kiekvienai parapijai sukurti savo interneto tinklalapius. Interneto vartojimo tikslas yra informacijos perteikimas, jis atspindi bažnyčios užduotį vesti bendruomenę ir kurti bendrystę.
3. Pasauliečiai kviečiami prisilimti atsakomybę ir įsijungti į tas sritis, kur frūksta kunigų ir vienuolių tarnystės.
4. Supažindinti bažnyčios bendruomenę su nuolatinių diakonų tarnyste.
5. Džiaugiamės ir palaikome pradėtą darbą dėl kultūros ir religinių objektų apsaugos ir išsaugojimo.
6. Lietuviškos parapijos išliko tik vystant aktyvią sielovadą ir evangelizaciją.
7. Lietuvių parapijos yra dalis vietinės vyskupijos, yra svarbu dalyvauti diecezijos gyvenime ir sielovados programose.

tuvos Respublikos ambasadorius JAV Audrius Brūža kalbėjo apie Amerikos lietuvių bendradarbiavimą su Lietuvos Respublikos vyriausybe dėl kultūros objektų apsaugos ir išsaugojimo. Ambasadorių išsamiau papildė kitas šios temos prelegentas Algis Lukas. Buvo kalbama apie tai, kas jau yra daroma šioje srityje, susirinkusieji buvo pakviesti peržiūrėti saugotųjų objektų sąrašą, į jį įtraukti ne tik savo parapijų bažnyčias, bet ir dvasinį paveldą, pvz., muzikos kūrinius, giesmes ir pan.

Konferencijos pabaiga

Konferencijos pabaigoje buvo dar

kartą trumpai perskaityta pranešimų santrauka, po kurios prel. E. Putrimas konferenciją užbaigė malda.

Rengiantis konferencijai, iš anksto buvo sudaryta darbo grupė, kuri rinkosi atskirai vakare. Pasitelskusi skaitytus pranešimus ir įžvalgas, ji parengė sielovados gaires visoms JAV veikiančioms lietuvių parapijoms. Jomis norima suaktyvinti parapijų veiklą, dėti pastangas daugiau investuoti į žmones ir jų ugdymą, o ne į pastatų išlaikymą, ieškoti šių dienų laiko ženklus atitinkančių priemonių parapijų gyvastingumui palaikyti. Sielovados gairės artimiausiu metu bus išsiųstos į parapijas, jos bus publikuojamos ir spaudoje.

Iš tos mečetės vidaus yra atviras įėjimas į gana erdvią koplyčią. Joje Dovydo paminklas visas iš balto, mėlynomis gyslelėmis pamarginto marmuro. Jis uždengtas raudonu Damasko šilku su rudais šilkiniais kuta. Greta šito yra kitas, nedengtas paminklas, kurį vadina Saliamono paminklu. Koplyčioje kabo daug lempelių. Užlipus virš tos mečetės, visa kita, viršutinė, mečetė. Čia ir yra tasai šv. Paskutinės Vakarienes kambarys, kur Kristus apaštalams surengė paskutinę savo vakarienę. Tai daili, šviesi, maždaug dvidešimties uolekčių ilgio skliautuota menė. Iš kiemo pusės yra trys dideli langai. Ties viduriu trys didelės kolonos, kurios laiko stogą. Suklaupę pasimeldėme dėkodami Dievui už malones. Tėvas Jonas mums pasakė trumpą pamokslą. Čia gaunami visuotiniai atlydai.

Iš ten einant į rūmų dešinę pusę, yra vandens Itelkinys (impluvium). Pro jį praėjus, yra vienas labai tamsus kambarys, kurio siena bendra su Vakarienes kambariu. Šiame kambaryje buvo susirinkę apaštalai, kai nužengė šv. Dvasia. Po šituo yra kitas panašus kambarys, kuriame po prisikėlimo susirinkusiems apaštalams pasirodė pats Kristus. Jis įėjo pro užrakintas duris. Šioje vietoje teikiama septynerių metų ir septynerių keturiasdešimties metų atlydai. Čia įvykusi paslaptis plačiau aprašyta „Apaštalų darbų“ pirmajame ir antrajame skyriuose.

Šv. Vakarienes namas yra strėlės lėkimo atstumu nuo tos vietos, kur stovėjo Dovydo rūmai, pačioje Siono kalno viršūnėje. Iš ten grįžome į vie-nuolyną. Pavalgę išėjome pro Žuvų vartus. Pasukę į dešinę, apėję beveik pusę miesto, priėjome Judėjos karalių kapus. Seniau jie buvo pačiame mieste, o dabar toli nuo tų miesto vartų, pro kuriuos vykstama į Damaską.

Nuostabu, kokie brangūs ir kokie meniški buvo šie paminklai: vientisoje uoloje iškalti tarsi kokie keturkampiai kambariai su skliautais. Kiekvienoje sienoje dvejų durys, atsidaro į atskiras koplyčias, kur padėti du kūnai. Tos durys, iškaltos

KELIONĖ Į JERUZALĘ

M. K. RADVILA NAŠLAITĖS

Nr. 30

iš to pat akmens, kampuose turi atsikišusias apvalias galūnes. Į abejas įstatytos, jos taip laikosi, kad galima patogiai atidaryti ir uždaryti kaip ant tikrų vyrių pakabintas. Stebina, kaip tą viską galima buvo iškalti iš vienos uolos.

Torcellos katedros bažnyčioje, netoli nuo Venecijos, irgi yra didelės akmeninės plokštės langams uždaryti, bet jos įstatomos į kito akmens vyrius. O čia viskas padaryta iš tos pačios vientisos uolos: ir vyriai, į kurios durys įstatomos, ir durys, lengvai besisukančios aplinkui. Dar tas ypač stebina, kad tose koplytelėse akmeniniai karstai yra daug didesni negu galima būtų pro tas duris įnešti. Iš viso aišku, kad jie ne kokios žmogiškos gudrybės ten įnešti, bet viduje iš tos pačios uolos iškalti ir kalėjų pastangomis tenai padaryti.

Taip pat negalima nesistebėti ir durų, ir mirtųjų sarkofagų meniškumu: iškalta nuostabi lapų ir žiedų įvairovė.

Tose vietose galėjo būti palaidoti keturiasdešimt keli asmenys, nes kiekviename kape yra aštuonios koplyčios, o kiekvienoje koplyčioje vietos dviem kūnams. Kai kuriose dar matyti kaulai, bet nežinia kieno jie.

Patalpos tamsios kaip urvai, tik įsinešus žiburį galima apžiūrėti. Įėjimas labai žemas ir siauras, užverstas nuolaužomis. Prie jo palikome sargybinius, kad turkai akmenimis neužverstų; jie tą mieliai daro, kad išnaikintų krikščionis.

Pro Damasko vartus grįžę į miestą, sukome į dešinę prie Erodo rūmų. Juose gyvena vienas tur-

kų pilietis. Gavęs pinigų, jis lengvai įsileido į vidų. Žemutinėje dalyje yra kažkoks senovinis pastatas. Sako, kad jame mūsų Išganytoją apvilko baltu rūbu ir Erodas tenai išjuokė jį.

Tie rūmai buvo pastatyti ant kalno. Istorikai sako, kad miesto sienų viduje buvę trys žymesni kalnai, kurie ir dabar pastebimi. Pirmasis iš jų buvęs Siono kalnas, už kitus didesnis ir daug aukštesnis; ant jo stovėjo Dovydo rūmai. Dabar didesnė to kalno dalis, kaip ir šv. Vakarienes namas, yra už miesto sienų. Visi rašytojai sutartinai tvirtina, kad naujoji Jeruzalė dabar daug mažesnė už aną senovinę.

Kadaise tas miestas buvo didžiausias ir galtingiausias ne tik iš visų Judėjos, bet ir iš visų Rytų kraštų miestų. Plinijus penktojoje knygoje, Tacitas „Augustiados“ taip rašo: „Miesto sienoje tada buvo dvidešimt keturi vartai, į kiekvienus išėjo po dvidešimt keturias gatves, kiekviena gatvė po dvidešimt keturis akligatvius (skersgatvius)“.

Be to, vienas hebrajų rabinas Menatonas mums yra pranešęs, kad tame mieste kažkada buvę lankoma maždaug keturi šimtai aštuoniasdešimt sinagogų. Dar ir dabar iš griuvėsių matyti, kad miestas buvęs labai didelis: kaip sakytą, jame buvo ir Judėjos karalių kapai, kurie dabar už miesto matyti. Prie Dovydo, Saliamono, Erodo, karalių ir karalienių rūmų buvo erdvūs sodai, žinoma, buvo ir visokių žvėrynų. Po karų audrų visa tai, kaip matyti, buvo apjuosta skaldytų akmenų siena.

Antrasis kalnas vadinosi Karalių kalnu. Šis ne taip jau labai aukštas, bet platus. Tai ant jo buvo tie garsieji, turtingieji rūmai, Judėjų karaliaus, nekaltų kūdikių žudiko Erodo Askoloniečio pastatyti. Viduje buvusi įžymioji neapsakomai puiki menė. Joje Kristus buvęs pastatytas prieš Jono Krikštytojo žudiką, Galilėjos tetrarchą Erodo Antipą.

Trečiasis kalnas vadinosi Moriath. Jame buvo Saliamono bažnyčia. Dabar tenai turkų mečetė ir didelis kiemas.

Bus daugiau.

MIESTO PANORAMA

Ilinojaus Senatas sieks padėti nelegaliems imigrantams pasipuošti mokslo baigimo kepuraitė.

Nelegaliems imigrantams norima suteikti daugiau teisių

Ilinojaus valstijos Senate svarstomas įstatymas, kuriuo studentams būtų suteikiamos valstybinės paskolos nepaisant jų imigracinio statuso. Jei šis įstatymas būtų priimtas, visi Ilinojaus vidurinės mokyklas baigę, gerai pažymiais (B) besimokantys ir fi-

nansiškai sunkiai besiverčiantys studentai, nepaisant jų legalumo, galėtų pretenduoti į 5,000 dolerių per metus valstybės garantuojamas paskolas. Įstatymo projekto autorius Martinas Sandovalis tvirtino, kad jei imigracinio statuso neklausoma vidurinėse mokyklose, yra neteisinga staiga tuo susirūpinti universitete. Pasak M. Sandovalio, valstijos vadovų pareiga

yra užtikrinti aukštojo mokslo galimybes kuo didesniai skaičiui valstijos gyventojų. Tuo tarpu įstatymo kritikai teigia, kad priimdami tokį įstatymą Senatas skatintų nelegalią imigraciją.

Beje, tuo pat metu Ilinojaus Senate svarstomas kitas įstatymas, suteikiantis daugiau teisių nelegaliems imigrantams. Jei šis įstatymas būtų priimtas, nelegalūs imigrantai, net ir neturėdami socialinio draudimo numerio, galėtų gauti specialias vairavimo teises.

Nušauto vaikiną tėvas žada kovoti su nusikaltėliais

Praėjusį ketvirtadienį 103 gatvės autobuse nušauto 17-mečio Blairo Holto tėvas Čikagos policijos organizuoto nusikaltamumo padalinio tyrėjas, šią savaitę kelis kartus važiuavo to paties maršruto autobusu. „Esu labai piktas ir nusivylęs, tačiau išlaikysiu šaltą protą ir toliau kovosiu su nusikaltėliais“, — žurnalistams sakė Ronaldas Holtas. Įžūlus išpuolis prieš grupę moksleivių, važiuosius miesto autobusu, kurio metu keletas jaunuolių buvo sužeista, o vienas — mirtinai nušautas, ant kojų sukėlė visą pietinės miesto dalies bendruomenę. Pirmadienį ir antradienį „Ju-

lian High“ mokyklos moksleiviai ir jų tėvai organizavo protesto žygius, bendruomenės narių susitikimus ir budėjimus. Žmonės ypač papiktino tai, kad nušautasis B. Holtas buvo atsitiktinė auka. Vaikinas niekuomet nebuvo susijęs su jokiais gatvės nusikaltėlių gaujomis. Bendruomenės aktyvistai reikalavo mokyklos valdžią, vietos politikus ir policiją pagaliau susivienyti ir laimėti kovą prieš nusikaltamumą. Gyventojų teigimu, „Julian High“ mokyklos apylinkėse įvairaus pobūdžio smurtas ir gaujų susišaudymai šiuo metu yra tiesiog kasdienybė.

Gydytojas mes iššūkį Dickui Durbinui

Viename Čikagos priemiestyje šeimos praktiką turintis gydytojas Stevenas Sauerbergas neseniai susitiko su vietos respublikonų vadovais ir pareiškė norįs kovoti dėl oficialaus respublikonų partijos kandidato į Senatą vietos. Iki šiol politikoje menkai dalyvavęs S. Sauerbergas tikisi ne tik tapti respublikonų kandidatu, bet ir galutiniam etape įveikti ypač stiprų varžovą — dvi kadencijas JAV Senate išdirbusį antrąjį pagal rangą demokratų vadovą Dicką Durbiną.

Mirė architektas V. Zubovas

Čikaga, gegužės 15 d. („Draugo“ info.) — Gegužės 12 d. Kaune mirė architektas Vladimiras Zubovas — Sofijos Čiurlionienės žentas, Danutės Čiurlionytės vyras, muziko Roko Zubovo prosenelis.

V. Zubovas gimė 1909 m. gruodžio 6 d. Halėje (Vokietija). Architektas, architektūros istorikas. Garsios grafų Zubovų giminės ainis. 1928 m. baigė Šiaulių berniukų gimnaziją, 1934 m. — Berlyno aukštąją technikos mokyklą.

Dirbo Kauno karo butų valdyboje (1935—1940), AB „Pienocentras“ (1940—1941). Antrojo pasaulinio karo metais buvo Kauno miestų planavimo skyriaus architektas. 1944—1950 m. dėstė Vytauto Didžiojo universitete. 1950—1958 m. dirbo įvai-

riose Kauno projektavimo organizacijose, 1959—1967 m. — Statybos ir architektūros institute. 1967—1969 m. dėstė Dailės instituto Kauno vakariniame skyriuje.

Suprojektuoti statiniai Kaune: rašytojo B. Sruogos privatus namas, Ažuolyno parkas, Dainų slėnio amfiteatras ir kt. Parašė monografiją „Tomas Žebrauskas ir jo mokiniai“ (1986), paskelbė publikaciją apie Lietuvos baroką, Kauno senamiestį. Pateikė medžiagos apie Zubovų giminę, jų įsikūrimą Lietuvoje bei veiklą Šiaulių krašte. Sudarė Zubovų giminės genealoginį medį, parašė prisiminimus „Kas atmintin įstrigo“.

Apdovanotas „Žuvancijų gelbėjimo kryžiumi“ (1999).

Studentai nepitaria gėjų kultūros propagavimui

Atkelta iš 1 psl.

Anot A. Kulbickaitės, abejotina, ar homoseksualizmas yra tapatybė, prilyginama etninei ar religinei identifikacijai.

Tuo tarpu Seimo narė Ramunė Visockytė antradienį spaudos konferencijoje, kreipdamasi į „Vaivorykštės dienų“ Vilniuje organizatorius, paprašė jų neprovokuoti didžiosios visuomenės dalies jausmų, įsitikinimų, gerbti jos tradicines moralines vertybes ir „neprimesti daugumai savo miegamojo reikalų svarstymo“.

Renginių ciklo „Vaivorykštės dienos 2007“ organizatoriai tikėjosi pagarbą gėjų teisėms skatinti ir socialine reklama ant Vilniaus bei Kauno troleibusų. Homoseksualistų teises Vilniuje turėjęs reklamuoti 12-ojo maršruto troleibusas antradienį neišriedęs į gatves — pranešta, kad jis sugedo.

Pasak dienraščio „Lietuvos ry-

tas“, panašiai praėjusią savaitę baigėsi ir gėjų troškimas vaivorykštės spalvomis apklijuotą viešąjį transportą regėti Kauno gatvėse. Gėjų teises ginanti socialinė reklama ant troleibuso šonų išbuvo vos pusdienį, o po to buvo nuplėšta.

Iš pradžių buvo paskelbta, kad vairuotojai atsisako juo važiuoti, vėliau — kad sugedo troleibusas.

Vilniaus troleibusų parko direktorius Jonas Bielinis sakė, kad gedi mas netrukus bus pašalintas, tačiau dėl reklamos teks laukti „politinio sprendimo“.

Sostinės savivaldybėje bus sprendžiama, ar Vilniuje važinės troleibusas su užrašais „Gėjus gali tarnauti policijoje“, „Lesbietė gali dirbti mokykloje“ ir „Homoseksualūs darbuotojai gali būti atviri“.

Vilniaus meras Juozas Imbrasas jau pirmadienį pareiškė, kad šiam projektui nebus pritarta.

Dalia Budrevičienė.

INNA nuotr.

Neradusi darbo D. Budrevičienė kelia sparnus į užsienį

Įuratė Skėrytė Alfa.lt

„Esu taip Lietuvoje apsvilusi sparnus. Žmogus čia reikalingas tik tam kartui. Atsirado nepasitikėjimas“, — atsiduso krekenaviškė Dalia Budrevičienė, jau ilgiau nei metus tėvynėje nerandanti darbo ir vis dažniau galvojanti vykti į užsienį užsidirbti duonai.

Pirmadienio rytą žurnalistai ją užtiko Darbo biržoje. „Pasiūlymų — nieko gero. Nežinau, ką daryti“, — atviravo pernai kovą iš Krekenavos agrofimos atleista moteris.

Darbdaviams jos pavardė iki šiol kelia siaubą. Tuo metu Tėvynės sąjungos vadovas Andrius Kubilius D. Budrevičienę siūlo apdovanoti ordinu

„Už nuopelnus Lietuvai“.

Gegužę gerokai į priekį turėtų pasistūmėti ir ikitiesminis tyrimas dėl galimo pinigų plovimo agrofimoje. „Tikrinimai buvo rezultatyvūs“, — išvada baigiantys rengti Valstybinės mokesčių inspekcijos darbuotojai kol kas paslaptingi.

Buvusiam Darbo partijos vadovui Viktorui Uspaskichui pernai vasarį užduotas klausimas apie Krekenavos agrofimoje vokeliuose mokamą dalį atlyginimo aukštyn kojomis apvertę D. Budrevičienės gyvenimą.

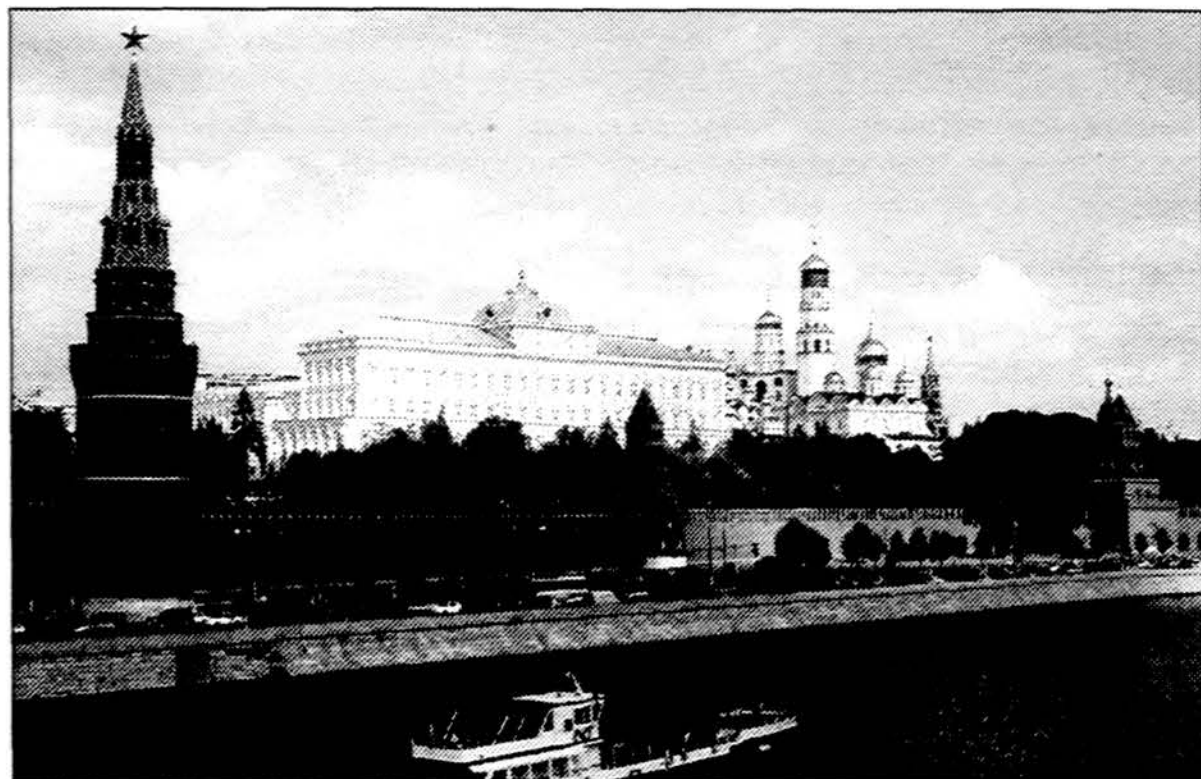
„Netikėjau, kad gali taip su manimi pasielgti — ištėksti iš darbo kaip musę iš barščių ir dar tampyti po teismus. Netikėjau, kad paskui niekur darbo negausiu“, — sakė moteris.

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS žinių agentūrų pranešimais) ...

ES ir Rusijos draugystei kliudo naujosios narės

Naujosios ES narės mėgina įtikinti senbuvęs atsisakyti tradicinio kurso Kremliaus atžvilgiu.

Bruselis, gegužės 15 d. (BNS) — Europos Komisija taip ir negavo mandato pradėti derybas su Rusija dėl partnerystės sutarties, tačiau ES ir Rusijos viršūnių susitikimas Samaroje neatšaukiamas.

Vokietijos, kuri dabar pirmininkauja ES, užsienio reikalų ministras Frankas-Walteris Steinmeieris nebesitiki išspręsti iškilusių ginčų iki gegužės mėn. 17-18 dienomis Samaroje vyksiančio ES ir Rusijos viršūnių susitikimo. Abejojama net ar susitarimą pavyks pasirašyti iki Vokietijos pirmininkavimo ES pabaigos.

Vokietijos kanclerė Angela Merkel Berlyne sakė, kad ES ir toliau suinterisuota palaikyti glaudžius santykius ir strateginę partnerystę su Rusija. Tačiau derybų pradžia esą reikia įveikti „eilę problemų“.

F.-W. Steinmeieris antradienį vyksa skubaus vizito į Maskvą susitikti su V. Putinu ir Užsienio reikalų ministru Sergejumi Lavrovu. F. Steinmeieris ten tegalės paprašyti Rusijos nepykėti dėl to, kad ne visiems ES patinka Rusijos politika. Pačiam ministrui nebeliko nieko kito, kaip „pasidžiaugti bent tuo, kad nei vienas iš 27 ES užsienio reikalų ministrų nepasisakė prieš viršūnių susitikimo organizavimą“.

Praėjusią savaitę Briuselyje vykęs Europos Sąjungos valstybių ambasadorių susitikimas baigėsi skandalu: Lietuva jame pareiškė blokuojanti plataus masto ES derybas su Rusija. Tai sukėlė tūžmingą šiuo metu ES pirmininkaujančios Vokietijos reakciją.

Įtampa Europos Sąjungoje dėl santykių su Rusija, kuri vykdo vis kategoriskesnę politiką, likus kelioms dienoms iki ES ir Rusijos aukščiausio lygio susitikimo pasiekė aukščiausią tašką. Naujosios ES narės vis tvirčiau reikalauja griežtesnio kurso Rusijos atžvilgiu.

Anksčiau savo veto deryboms buvo paskelbusi Lenkija, nes nebuvo išspręstas jos ginčas su Rusija dėl maisto produktų importo. Varšuva, tiesa pareiškė, jog atšauktų savo veto, jei tik Maskva be išsisukinėjimų paskelbtų aišką datą, kada bus atšauktas draudimas importuoti lenkišką produkciją. Tačiau šį kartą Lietuva teigia turinti daugiau priežasčių nepritariti deryboms.

ES šalių ambasadorių susitikime Briuselyje dalyvavę diplomatai pasakojo, kad Vokietijos atstovas Wilhelmas Schönfelderis kelis kartus Lietuvos delegacijai uždavė klausimą, ko nori pasiekti jų šalis, blokuodama derybas su Rusija, per kurias buvo planuojama aptarti labai platų klausimų ratą – pradedant energetika ir prekyba, baigiant žmogaus teisių problemomis.

Lenkija, Lietuva ir kitos buvusios komunistinės šalys dar nuo 2004-ųjų gegužės, kai įstojo į Europos Sąjungą, bando įtikinti ES atsisakyti tradicinio Prancūzijos, Vokietijos ir Italijos įtakojamo kurso Maskvos atžvilgiu, kuriuo siekiama palaikyti su Rusija kur kas šiltesnius santykius.

„Dabartinėmis aplinkybėmis tokias derybas pradėti beprasmiška, — pareiškė aukštas Lietuvos atstovas. — Šį viršūnių susitikimą mes turime išnaudoti ne tam, kad bandytume pradėti kažkokį strateginį bendradarbiavimą be realaus turinio ar vestume derybas dėl derybų. Turime gauti iš rusų kažką konkrečiau“.

Jo žodžiais tariant, Maskvos pasirinktas konfrontacijos su ES kursas, kuris vykdomas jau kelis mėnesius, šiek tiek perkėlė diskusijų pačioje ES svorio centrą ir sumažino spaudimą Lenkijai ir kitoms šalims, atsisakančioms pritarti derybų su Rusija pradžiai.

Tiesa, pats Lietuvos užsienio reikalų ministras neužsiminė apie Rusijos spaudimą Estijai ir nenurėdė to, kaip veto priežasties.

Rusijos agresyvaus spaudimo Estijai (ekonominių sankcijų ir nesibaigiančių elektroninių atakų), riaušių kaimyninėje šalyje kurstymo tema galbūt iškils susitikimo Samaroje metu. Tiesa ES atkakliai vengia šios, kaip ir kitų Rusijai nepalankių temų, o Europos Komisijos pirmininkas Estijos sprendimą perlaidoti palaikus vadina „pernelyg politizuotu“.

Pasak „Financial Times“, įtampa tarp Europos Sąjungos ir Rusijos paskutiniuoju metu yra labai išaugusi dėl Rusijos ginčo su Estija, dėl kurio buvo apsupta Estijos ambasada Maskvoje ir nutrauktas susisiekimasis geležinkelio. Lietuva tvirtina, kad Rusija blokuoja į ją vedantį naftotiekį ir jau 10 mėnesių netiekia kuro elektrinei (Ignalinos AE).

EUROPA

VARŠUVA

Lenkijos gydytojai antradienį pradėjo 24 valandų streiką, kuriame dalyvauja maždaug 1,000 gydymo įstaigų. Protesto organizatoriai — Lenkijos gydytojų profesinė sąjunga — pranešė, kad streike dalyvaujančios poliklinikos ir ligoninės dirbs intensyvaus budėjimo sąlygomis, tai yra, medicinos pagalba bus teikiama tik pavojaus žmogaus gyvybei atvejais. Dėl streiko atidėtos visos planuotos operacijos. Manoma, kad kai kurie streikuojantys gydytojai neateis į darbą arba pasiims atostogas. Pagrindinis gydytojų reikalavimas yra didinti atlyginimus.

MINSKAS

Baltarusija svarsto galimybes importuoti naftą per Juodosios ir Baltijos jūrų uostus, pranešė valstybės susivienijimas „Belneftchim“. „Nafta per Juodąją jūrą į Baltarusiją gali būti tiekiamą per Ukrainos „Južnyj“ uostą Odesos srityje arba Fedosijos uostą Kryme. Žaliava Baltarusijos naftos perdirbimo gamykloms tanklaiviais taip pat gali būti gabenama iki Būtingės ar Ventspilio terminalo“, — patikslino „Belneftchim“ atstovas. „Analizuojamos techninės reversinio naftotiekio Polockas-Ventspilis ir Polockas-Mažeikiai panaudojimo galimybės“, — sakė jis, pabrėždamas, jog taip įgyvendinamas Baltarusijos prezidento Aleksandro Lukašenkos įpareigojimas ieškoti naftos tiekimo į šalį diversifikavimo būdų.

JAV

VAŠINGTONAS

Antrasis pagal rangą JAV teisingumo departamento pareigūnas pirmadienį paskelbė apie savo atsisąjūdinimą, o spaudimas teisingumo ministrui Alberto Gonzalesui dėl federalinių prokurorų atleidimo toliau didėja. Teisingumo ministro pavaduotojas Paulas McNulty, kuris šiame poste dirba nuo 2005 metų lap-

kričio, paskelbė, kad šią vasarą išeis iš darbo. P. McNulty atsistatydina tokiu metu, kai A. Gonzalesas griežtai kritikuojamas dėl devynių federalinių prokurorų atleidimo 2006 metais.

RUSIJA

MASKVA

Nepilotuojamas rusų krovininis erdvėlaivis „Progress“ antradienį susijungė su Tarptautine kosmoso stotimi (TKS), į kurią atgabeno daugiau kaip 2,5 t degalų, deguonies, maisto, įrangos ir siuntinius trims TKS igulos nariams. Erdvėlaivis „Progress M-60“ iš rusų Baikonūro kosmodromo Kazachstane pakilo gegužės 12 dieną. Rusijos kosmonautai Fiodoras Jurčichinas ir Olegas Kotovas liks kosmose iki rudens. JAV astronautė Sunita Williams į Žemę grįš vasarą.

* * *

Maskvoje anksti antradienį iškritęs pro 10 aukšto langą žuvo vyresnysis Vokietijos madų žurnalo vadbininkas. „Tiriame šio incidento aplinkybes“, — sakė vienas Maskvos prokuratūros pareigūnas. „Pirminė informacija rodo, kad tai buvo savižudybė“, — pažymėjo jis. Vokietijos pilietis Ralfas Lueddemannas buvo šioje šalyje leidžiamo žurnalo „Burda Moden“ generalinio direktoriaus pavaduotojas. Žurnalo biuras Maskvoje komentuoti šį pranešimą atsisakė.

AZIJA

TOKIJAS

Japonijoje antradienį į policijos nuovadą atėjo vienas 17-metis, kuris atsinešė nukirstą žmogaus galvą ir pareiškė, jog nužudė savo motiną, pranešė policija. Fukušimos prefektūroje, 200 km į šiaurę nuo Tokijo esančio Aidzuvakamacu policija nurodė, kad pradėjo tyrimą dėl nužudymo, bet atsisakė skelbti, ar tas paauglys buvo areštuotas. Naujienų agentūra „Kyodo“ pranešė, kad policija vaikino namuose surado žmogaus kūną be galvos. Paauglys, kuris mokosi vietos mokykloje, į nuovadą anksti antradienį atėjo vienas; galvą jis atsinešė pirminių maišelyje. Pastaruoju metu dėl virtinės sensacingų nusikaltimų raginama griežčiau bausti jaunos nusikaltėlius.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight	Krovinių gabenimas laivu visas pasaulio šalis.
Auto Export	Krovinių gabenimas lėktuvu visas pasaulio šalis.
Small Packages	Automobilių pirkimas bei siuntimas visas pasaulio šalis.
	Krovinių pervedimas visoje Amerikoje.
	Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Laiškai, nuomonės, komentarai

„KURTELIAI SULOJO“

Mieloji Redakcija,

Mums tikrai nereikia rašyti „Kurtas Vonnegutas“ („Draugas“, 2007 m. balandžio 13 d., 7 psl.). Kai perskaičiau, negalėjau atsikratyti galvoje skambančios, kadaise Čiurlionio ansamblio dainuotos dainos, „Kurteliai sulojo...“

Ambasados žmonės man sako, kad jei svetimų pavadinimų ir vardų nesudarko, jie „gali būti nubausti“, bet išeivijos laikraščiu vargu ar „valstybinė kalbos komisija“ galėtų ką nors padaryti. Iš viso, Vakaruose keista, kad kokia nors — ir dar valstybinė — „komisija“ gali laikraščiams nurodinėti, kaip ką reikia rašyti „Draugo“ skaitytojais būtų tinkamai perskaite ir tikrai suprastę, jei straipsnio antraštė būtų buvusi „Mirė rašytojas Kurt Vonnegut“.

Ką mes sakytume, jei angliškai būtų pradėta rašyti Cownus, vietoj Kaunas, Vealnews, vietoj Vilnius ir, neduok Dieve, Cazloo Roodah? Buvo laikai, kada neišvengiamai iš „graž-dankos“ būdavo nusirašoma Yustinus Martsynkyavitchus ir Tchurlyonis, bet tos dienos praėjo.

Amerikiečiai nerašo Poocheeni, Divorzhak ar Vintsus Coodeerca. Profesoriai Algirdas Avižienis (UCLA, Lietuvių Jusuielei) ir Rimas Vaišnys (Yale, Lietuvoj Jeilo universitete) išsikovojo, kad jų vardai ir pavardės universiteto kataloguose ir iškabose ant jų įstaigų durų būtų lietuviškais rašmenimis parašyti. Amerikos inteligentiški leidiniai neturi vargo parašyti čekų kompozitorių Antonín Dvořák, Leoš Janáček, solisčių Magdalen Kožená arba Gabriela Beňačková pavardes. Net ir operos „Janůfa“ pavadinimas dažniausiai teisingai parašomas. Kompiuterių amžiuje, turint noro viskas galima.

Vardas ir pavardė yra žmogaus asmeninis ir brangus turtas. Tik koncentracijos stovyklose žmonės buvo numeriais žymimi. Kartais atrodo, kad numeriai būtų beveik geriau, nei sudarkytos vardų ir pavardžių rašymas. Vis laukiau, kada mes pradėsime „vakarėti“ ir šis nelemtas pavadinimų „lietuvinimo“ įprotis pradės nykti. „Draugas“ galėtų parodyti pavyzdį.

Arvydas Barzdukas
Falls Church, VA

OI, TA KALBA?..

Lietuvos priešai — okupantai — visais laikais grobė mūsų žemes, naikino lietuviškumo ženklus ir net pačią tautą. Tikrai niekad jie nepajėgė, nors žiauriai mėgino, išrauti iš lietuvių širdžių gimtąją kalbą — tautos gyvybės šaltinį. O toji senoji lietuvių kalba ne vien valstybės gyvybingumo versmė, bet — pati gyvybė! Žlugs kalba — žus ir pati tauta.

Jau senovėje, prieš 500 metų, XVI a. kan. Mykolas Daukša žadino mūsų tautą, teigdamas, jog „ne žemės derlumu, ne rūbų įvairumu, ne gamtos gražumu, ne miestų ir pilių tvirtumu gyvuoja tauta, bet savo kalbos išlaikymu ir vartojimu“.

Skaitant „Drauge“ straipsnį „Mados, mados...“, tiesiog prislegia iš Lietuvos visa virtinė „nelegalių imigrantų“: aksesuarai (priedai, papildomi reikmenys); konsistencijos (sudėties); makiažas (grimas); šortukai (trumpikės); aromatas (kvapas); dizaineriai (madų kūrėjai, projektuotojai); siurprizas (staigmena) ir kt., o galvon dingtelėjo dar Lietuvoje vaikystėje girdėtas keiksmažodis „nei velnias, nei gegutė“. Še tau! Džiaukitės modernia „tarptautine“ lietuvių kalba?!

Ne mažiau sukrėtė „Drauge“ iš Lietuvos rašančiojo straipsnio antraštė „Laisvės monumento laukia tauta“. Gėda skaityti, o laisvės paminklui — skriauda.

Arba vėl „Draugo“ puslapiuose nuolat skrajoja „nata“, net mūsų muzikų vartojama, o mes jau prieš 80 m. Lietuvoje vartojome „gaida“.

Dėl paskutiniu metu kraupios mišrainės — kitataučių pavardžių iškraipymo — reikėtų atskiro straipsnio. Putinas, Bushas bei kiti, paversti „lietuviais“, mums nepriimtini, lygiai, jei kas mėgintų mūsų prezidentą vadinti Adamkov, Adamkusov ar kaip kitaip (bet to niekas nedaro). Kur mūsų logika? Viena mes kišame ang-

liškų žodžius į savo kalbą, apsisukę kitataučių pavardes paverčiame lietuviškomis.

Daug rašoma šiame skyriuje, dažnai verkslenama dėl teršiamos prievartaujamos mūsų kalbos, deja, viskas vis vien telieka vien žirnių bėrimais į sieną... Juo gilyn į mišką — juo tankiau medžių. Teršalai plečiasi sparčiau už pavasarį neštas kiaulpienes. Kur mūsų tautos žadintojai, kur mūsų kalbininkai, kur mūsų gimtosios kalbos mylėtojai? Ar viskas tikrai teliks bergždziu verksmu tyruose, užuot veikliu taikliu veiksmu? Ar negalėtų bent mūsų redaktoriai išrauti tas piktžoles ir pataisyti tikru atitinkamu lietuvišku žodžiu? Linkėtina jiems tai atlikti tautos labui bei mūsų kalbos naudai — per savo švarinimo sieta persijoti visus „pelus“ — žargoniškus žodžius!

Stasė E. Semėnienė
Baraboo, WI

MIRĖ PIRMASIS RUSIJOS PREZIDENTAS

Mirė pirmasis Rusijos prezidentas. Gimęs 1931 metais Butko miestelyje kažkur Uralo kalnų papėdėje, baigęs inžinerijos mokslus, įstojęs į komunistų partiją, tapęs žymiu partijos nariu Sibiro Sverdlovsko rajone, iš kur jis Gorbačiovo buvo pašauktas į Maskvą dar atsakingesnėms pareigoms. Mums, lietuviams, jis yra minėtinas, kaip buvęs vienas iš pirmųjų, ypatingai svarbių, valstybių vadovų, pripažinusių Lietuvos nepriklausomybę. Apie tai bus dar daug rašoma, o aš čia noriu tik pažvelgti, kaip lietuviškoje spaudoje reikėtų rašyti tos tikrai istorinės asmenybės pavardę.

Mes paprastai rašome „Jelcinas“ arba „Jelcin“. Amerikiečiai jį vadina „Yeltsin“, vokiečiai — „Jelzin“, o prancūzai — „Elsine“. Tikrai rusiškai jis vadinasi „Elxyn“. Nejaugi? Taip, tik reikia paaiškinti, kad neturėdamas lietuvių kalboje tinkamo atitikmens, aš čia pavartoju raidę „x“

rusiškam priebalsui „l“ (minkštumo ženklui, miagkij znak). Ar ne įdomu, kaip galima susipainioti, rašant svetimų žodžius, o ypač vardus, pavardes ar vietovardžius?

Kai kadaise man tekdavo rašyti „Pasaulio lietuvių“ žurnale, man buvo redaktoriaus įsakmiai pasakyta, ir aš su tuo mielai sutikau, kad svetimų žodžių reikia palikti taip, kaip jie rašomi jų originalioje kalboje. Būdavo leistos kelios išimties tais atvejais, kur „sulietuvinti“ vietovardžiai jau buvo per daug įsipilietinę į mūsų kasdieninę rašybą, kaip pvz., Vašingtonas, Berlynas, Ryga, Varšuva ir pan.

Kiek prisimenu, nebuvo sutarimo nei anais senais laikais. Tuometinis „Lietuvos aidas“ rašydavo „Churchill“, o „Lietuvos žinios“ — „Čiorčilis“.

Būtų įdomu žinoti, ką apie tai pasakytų šių dienų kalbininkai.

Aleksas Vitkus
Palos Heights, IL

AR SURASIME AUKSO VIDURĮ?

Dėkojame Arvydui Barzdukui, Aleksui Vitkui ir Stasei E. Semėnienė už išreikštą nuomonę dėl nelietuviškų vardų adaptavimo bei tarptautinių žodžių vartojimo.

Kaip rašyti nelietuviškos kilmės vardus, pavardes — vis dar išlieka didelė mūsų dienraščio (ir ne tik) problema. LR Valstybinė lietuvių kalbos komisija yra nustačiusi gramatinimo, adaptavimo taisykles. Jomis bando remtis ir „Draugas“: palikti pavardes ir vardus originalo kalba tik pridėti lietuviškas galūnes. Arvydas Barzdukas teisis, jog „Draugui“ ši komisija „tarsi nieko negalėtų padaryti už jų taisyklių nesilaikymą“, tačiau priežastis, kodėl redakcija linksta prie jų nutarimo, yra kita.

Lietuvių kalba yra viena iš daugelio labai gerai išlaikiusių linkniavimo sistemą, t.y. skirtinga nei anglų kalba, kurioje žodžiai nelinkniuojami, o asmenuojant galūnė, pvz., esamajame laike, pridėdama tik trečiajam asmeniui (*he goes vs. I, you go*, nors kai kuriuose dialektuose ir čia apibendrinama ir vartojama *he go*). Lietuvių kalbos galūnės padeda nustatyti ir žodžių ryšius sakinyje, todėl mūsų sakinių tvarka yra laisva. Galima pasakyti: *Aš daviau Antanui obuolį. Obuolį Antanui daviau aš. Antanui obuolį aš daviau* ir t.t. Visuose šiuose sakiniuose sukeitus žodžių tvarką sakinio prasmė nepasikeičia. Anglų kalboje sakinių tvarka

labai griežta, pirmas yra subjektas, po jo veiksmas ir objektas.

Tad kas atsitinka lietuvių kalboje, kai mes nededame galūnių? Pavyzdžiui, kaip perskaitytumėte tokį sakinį: *John padavė George'ui akinius*? Ar Johnas padavė George'ui akinius, ar Johnas padavė George'o akinius? Kaip matyti iš šio sakinio, kartais, kai nėra galūnių, sakinyje įgyja keletą prasmų. Galima pateikti ir dar vieną pavyzdį: *Siekama apkalinti postą paliekantį JAV gynybos sekretorių Donald Rumsfeld dėl blogo elgesio su kaliniais Abu Ghraib ir Guantanamo*. Nežinant, kad Abu Ghraib ir Guantanamo yra vietų pavadinimai, galima pamanyti, kad tai kalinių „vardai“.

Norėdamas to išvengti, „Draugas“ yra linkęs linksniuoti užsieni-etiškų vardus ir pavardes, rašant taip, kaip originale, tik pridėdant lietuviškas galūnes.

Sutinkame su A. Barzduku, kad transkripcija, t.y. perrašymas lietuviškomis raidėmis (tai visiškai skirtingas dalykas nuo linkniavimo) kartais priveda prie kuriozų ir juokingų iškraipymų. Tačiau transkripcija ir galūnių pridėjimas yra du visiškai skirtingi ir nepainiojami dalykai. Juk ir amerikiečių spauda transkribuoja vardus, pavardes, vietų pavadinimus, parašytus ne lotyniškais abėcėlėmis (pvz., kirilica, arabiškais, kiniais, japoniškais rašmenimis).

ATVIRŲ DURŲ DIENA LIETUVIŠKAI ŠEŠTADIENĮ, GEGUŽĖS 19 D., 11 V.R. – 2 V.P.P.

LABAI GRAŽŪS, NAUJOS STATYBOS BUTAI (CONDOS)

AUTUMN GREEN

at Midway Village

6700 S. Keating Ave.,
(67th & Cicero)
Chicago, IL 60629
773-582-2888

Patogumai

- Erdvūs butai su nuostabiomis spintomis ir podėliais
- Apšildoma automobilių stovėjimo aikštelė viduje
- Skalavimo ir džiovinimo mašinos butuose

Paslaugos

- Sveikatos ir sporto centras
- Biblioteka
- Kompiuterių centras
- Buto valymo paslauga (pageidaujant)
- Dar daug visko, ką jūs turėtumėte pamatyti

Pensinio amžiaus žmonėms

siūloma išsinuomoti butus su transporto ir kitomis paslaugomis

ATVYKĘ APŽIURĖTI, RASITE LIETUVIŠKAI KALBANTĮ NEKILNOJAMO TURTO AGENTĄ

Kita vertus, jei jau laikomės originalaus rašymo, ar reikia tada angliškai spausdinamuose laikraščiuose palikti tarkime lietuviškas ar čekiškas, lenkiškas diakritines raides (č, š, ž, dž)? Galima argumentuoti, kad angliškoje abėcėlėje tokių raidžių nėra, tačiau ir lietuviškoje abėcėlėje [sic] nėra raidžių *w, q ar x*? Tad jei *Zydrūnas Ilgauskas* amerikiečių spaudoje tampa *Zydrunas Ilgauskas*, gal ir mums galima rašyti ne *Texas*, bet *Teksas*? Žinoma, šiuo atveju daug kas ginčysis, jog š, č, dž ir kt. žymėjimas ne tiek kalbos, kiek technologijos reikalas. Pritariam tam. Tačiau tarsi jei jau laikomės originalo, tai viskas turėtų būti originalu... Tačiau kiek panašumo su originalu turi pavyzdžiui, Vokietijos miesto *Köln* pavadinimas, kuris angliškai ir prancūziškai vadinamas *Cologne*, o lietuviškai *Kelnu*?

Deja, su užsieniškų vardų, pavardžių, miestų ir kitų pavadinimų adaptavimo problema susiduriame kasdien. Kaip prisimena kitas mūsų skaitytojas Aleksas Vitkus, su šia problema susidurta dar Nepriklausomos Lietuvos spaudoje. Neseniai atsitvertus 1972 m. gegužės 6 d. (prieš 25-erius metus) išspausdintą „Draugo“ numerį netikėtai radome labai panašios tematikos Juozo Vaitkūno straipsnį „Chicago ar Čikaga?“. Jame autorius pateikia daug pavyzdžių, kaip įvairiose kalbose rašomi svetimvardžiai, pvz., vokiečių kalboje daugelis itališkų vietovardžių visai nepriima originalo: Venedig (Venezia), Mainland (Milano), Neapol (Napoli), Genua (Genova), Florenz (Firenze) ir kt. Žvilgtelėjome ir į to paties „Draugo“ numerio pirmą puslapį. Čia iškarto akis krito, kad vieni svetimvardžiai rašomi su lietuviškomis galūnėmis, kiti ne, pvz., Washingtonas, Saigonas, Belfastas, Haiphongas, tačiau — San Francisco, Albany Cincinnati, Kellog, Bonna. Straipsnyje „Haiphongas vėl reikės bombarduoti“ prezidento Nixono pavardė

linksniuojama: „Yra aišku, kad Nixonas, lankydamasis Maskvoje <...>“, tuo tarpu Friedheimo ne: „Pentagono atstovas Jerry Friedheim, kalbėdamas su spaudos atstovais, papasakojo <...>“. Kaip matyti — situacija per 25 nepasikeitė... Dažnai kitomis kalbomis parašyti vietovardžiai mažai turi panašumų su originaliais pavadinimais, pvz., vokiečių *Köln* prancūziškai ir angliškai — *Cologne*, lietuviškai *Kelnas*.

Ypač daug painiavos kyla berašant vietovardžius: tad kaip turime rašyti Chicago ar Čikaga, New York ar Niujorkas, London ar Londonas, Moskva ar Maskva, Philadelphia ar Filadelfija? Tarsi remiamės nerašyta taisykle, jog tie vietovardžiai, kurių lietuviškos formos jau įsigalėjo, įprastos, rašomi lietuviškai (Čikaga), o kurių ne — originaliai (Cleveland). Tačiau, kaip žinoti, kurios jau įsigalėjo, kurios ne? Kokiais kriterijais vadovautis? Kai pradėdame atsakinti į šiuos klausimus ir patenkame į aklavietę.

Išeitį iš jos rasti labai sunku, nes vyrauja daug skirtingų nuomonių ir visas jas patenkinti yra labai sunku. Kaip kalbininkė pritariu adaptavimui tik su ta sąlyga, kad būtų aiškiai suprantami žodžių ryšiai sakinyje, neliktų dviprasmybių, neaiškumų, tačiau kaip kalbos vartotoja, puikiai suprantu ir mūsų skaitytojų nuomonę, juk iškraipymai nepuošia ne tik svetimos, bet ir mūsų kalbos. Tad baigiant ir vėl grįžtame prie to paties klausimo: ar įmanoma rasti „aukso vidurį“ šioje situacijoje, ir jei taip, tai koks jis turi būti? Tai atviras klausimas visiems.

Aurelija Tamošiūnaitė
Illinois universiteto Čikagoje
lietuvių kalbos magistrė

Tad kviečiame „Draugo“ skaitytojus diskusijai. Lauksime komentarų, pasiūlymų, pastebėjimų. Gal bendromis jėgomis mums pavyks atrasti „aukso vidurį“?

Redakcija

SKELBIMAI

NEKILNOJAMASIS TURAS

GREIT PARUODA

First Landmark Realty

Bus. 773-590-0205
Res. 708-425-7160

RIMAS STANKUS

- Čikagoje ar priemiesčiuose
- Greitas ir sąžiningas patarimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Tarpininkaujame gaunant paskolą
- Pensininkams nuolaida

PASLAUGOS

STATE FARM INSURANCE AUTOMOBILIO, NAMŲ, SVEIKATOS IR GYVYBĖS DRAUDIMAS

Agentas Frank Zapolis
Off. Mgr. Auksė S. Kane
Vilma Jarulienė
Virginija Smuikaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654; 773-581-8654

STASYS CONSTRUCTION

Stalio darbai, rūsių, vonių ir virtuvų įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; „sidings“, „soffits“, „decks“, „gutters“, plokštės ir „shingle“ stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912

ĮVAIRŲS

* **Moteris** ieško senelių ar vaikų priežiūros darbo nuo birželio 10 d. rusų, lietuvių ar prancūzų šeimose su gyvenimu. Gali išleisti atostogų. Tel. 708-543-7703.

MARGUTIS II LIETUVIŲ RADIO LAIDOS

1450 AM banga iš WCEV stoties
KLAUSYKITE KIEKVIENĄ VAKARĄ

Tel. 773-476-2242 **nuo 8 val. v. iki 8:45 val. v.**

AMERIKOS LIETUVIŲ RADIO LAIDAS GALITE GIRDĖTI
INTERNETU www.wcev1450.com

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD

Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.

Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.illinoispain.com

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
Inkstų, pūslės, prostatos
gydymas bei chirurgija
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

KAUNIEČIAI PAMINĖJO GYVYBĖS DIENĄ

Kartu su visos Lietuvos žmonėmis balandžio 29 d. Kauno arkivyskupas minėjo Pasaulinę gyvybės dieną. Šia proga kauniečiai dalyvavo pirmą kartą Vilniuje surengtoje šeimų šventėje – akcijoje „Šeima – gyvybės lopšys“. Atsiliepdami į jos rengėjų – Nacionalinės šeimų ir tėvų asociacijos – kvietimą drauge liudyti visuomenei šeimos džiaugsmą ir svarbą sekmadienį į sostinę išsirengę organizuoti kauniečių šeimų būrys ir, suprantama, pavienės šeimos, vykusios savo transportu, bei važiuosieji Lietuvos geležinkelio traukiniu, į kurio vagoną keliauti nemokamai jau savaitės viduryje nebuvo likę laisvų vietų. Dviem autobusais, trimis mikroautobusiukais (iš Domeikavos, Petrašiūnų parapijų bei „Caritas“ organizacijos) vykusius keliauninkus, tarp kurių buvo daug vaikų, Kauno pilyje sekmadienio rytą palaimino arkivyskupas Sigitas Tamkevičius, išlydėję I dekanato dekanas mons. Vytautas Grigaravičius. Transporto priemonės buvo papuoštos akcijos plakatais, o kelionės dalyviai turėjo skrajučių, margaspalvių balionų, jiems Šeimos centras buvo parengęs

ir informacinius lankstinukus.

Šventė, į kurią tą dieną suvažiuavo šeimos iš įvairių Lietuvos kampelių, pradėta Vilniaus arkikatedroje. Pusiaudienį šv. Mišias čia aukėjo kardinolas Audrys Juozas Bačkis, nuoširdžiai pasveikinęs ir palaiminęs akcijos dalyvius. **Nukelta į 11 psl.**

Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius tarp jaunimo.

Po mokslų JAV Lietuvos karininkas grįžta į Lietuvą

Mūsų skaitytojai žino, kad JAV karo akademijose mokosi nemažas būrys būsimų Lietuvos karininkų. Pirmasis atgimęs Lietuvos karininkas, baigęs mokslus JAV, — **Andrius Kaikaris**. Šiuo metu jis gilina savo žinias JAV Karinio jūrų laivyno karo koledže (Naval War College, Newport, RI). Kartu su juo JAV gyvena ir jo šeima. Birželio mėnesį jie ruošiasi grįžti į Lietuvą. Prieš išvykimą pakalbinome Andrių ir jo žmoną Jūrą.

— **Andriau, Jūs — atgimęs Lietuvos karininkas. Kas paskatino rinktis šitą kelią?**

— Atvirai pasakius, pradžioje suviliojo mokslas JAV. 1995 per Krašto apsaugos ministerijos organizuotą konkursą buvau atrinktas stoti į JAV karo akademijas. Įstojau į JAV Karinio jūrų laivyno akademiją (US Naval Academy, Annapolis, MD). Mokslas labai patiko: mokiausi įdomią specialybę inžinerijos srityje, o vasarą atlikdavau praktiką laivuose. Per ketverius metus akademijoje labai pamėgau tarnybą kariuomenėje. Į Lietuvą grįžau 1999 metais ir nuo tada tarnauju Lietuvos kariuomenėje.

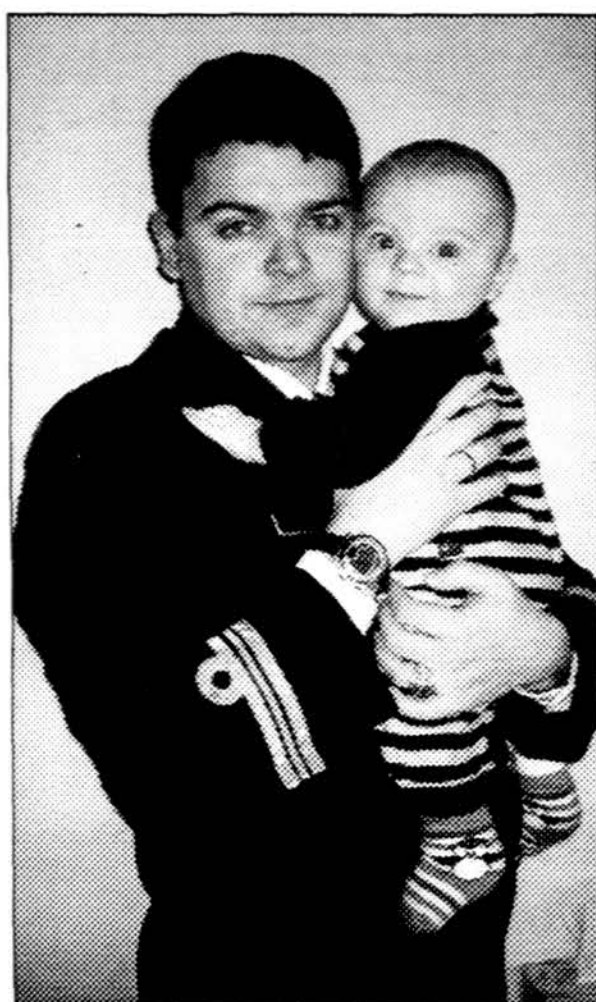
— **Kiek žinau, esate pirmasis lietuvis, baigęs JAV karo akademiją atgautos nepriklausomybės laikais. Ar daug konkurentų reikėjo nugalėti, norint išvykti mokytis į Amerikos karo akademiją?**

— Atranka stojimui į karo akademijas vyko konkurso būdu, dviem etapais. Kiek dalyvavo pirmame etape — tiksliai nežinau, tačiau dalyvauti galėjo vaikinai ir merginos iš visos Lietuvos. Į antrąjį etapą mūsų pateko aštuoni. Iš jų tik dviese įstojome į skirtingas karo akademijas JAV, tačiau baigiau jau tik aš vienas.

Kita konkurencinė kova vyko tarp visų norinčių JAV karo akademijose mokytis užsieniečių. Akademija, į kurią įstojau, tais metais priėmė tik 10 užsienio studentų. Norinčių įstoti į akademiją amerikiečių būna apie dešimt į vieną vietą, taigi manau, kad ir užsieniečių buvo panašus skaičius.

— **Ką Jūs veikiate Rhode Island šiuo metu? Kiek laiko dar žadate čia prabūti?**

— Šiuo metu aš mokausi JAV Karinio jūrų laivyno karo koledže (Na-

Mažasis Matukas su tėčiu Andriumi Kaikariu.

val War College, Newport, RI). Kartu su manimi mokosi karininkai iš 34 pasaulio šalių. Čia atvažiuau praėjusių metų liepos mėnesį, o birželio viduryje jau skrisime su šeima namo.

— **Ar palaikote ryšius su kitais Lietuvos kariūnais, besimokančiais JAV?**

— Po akademijos baigimo palaikau ryšius tik su tais, kurie į akademiją įstojo man ten dar besimokant. Su vėlesnėmis kartomis neturėjau progos susipažinti, nes mano tarnyba buvo Klaipėdoje, o visos atrankos į akademijas vykdavo Vilniuje. Dabar būdamas čia susipažinau su keturiais Lietuvos kariūnais, besimokančiais JAV Pakrančių apsaugos akademijoje (US Coast Guard Academy, New London, CT).

— **Kokią matote Lietuvos kariuomenės ateitį?**

Manau Lietuvą, o kartu ir jos kariuomenę, per beveik dvidešimt metų pasiekė labai daug. Vien jau narystė NATO reiškia labai daug. Kariuomenėje veiklių ir gabių žmonių tikrai netrūksta, todėl ateityje pasiekimų, manau, bus ir daugiau.

— **Jūsų nuomone, ar atsiperka Valstybės pinigai įdėti į kariūnų mokslą? Ar nebūtų geriau ir pigiau ruošti karininkus Lietuvoje?**

— Nemanau, kad galima lengvai apskaičiuoti atsipirkimą, kai kalbama apie žmogaus išsilavinimą. Žmogus ne mašina ir ne kompiuteris, kad jo darbo rezultatus būtų galima pamatuoti, suskaičiuoti ir įvertinti litaais ar doleriais. Manau, pats svarbiausias dalykas, ką jauni žmonės įgyja besimokydami JAV karo akademijose, tai kitoks požiūris į pasaulį. Esant požiūrių skirtumams atsiranda ir diskusijos, o diskusijose atrandamos naujos. Taip pat manau, kad pažintys, kurias kariūnai užmezga per ketverius ilgus studijų metus, yra labai svarbios tiek jų tolesniame asmeniniame, tiek ir profesiniame gyvenime. Nuo to Lietuvos kariuomenė tik turtingesnė.

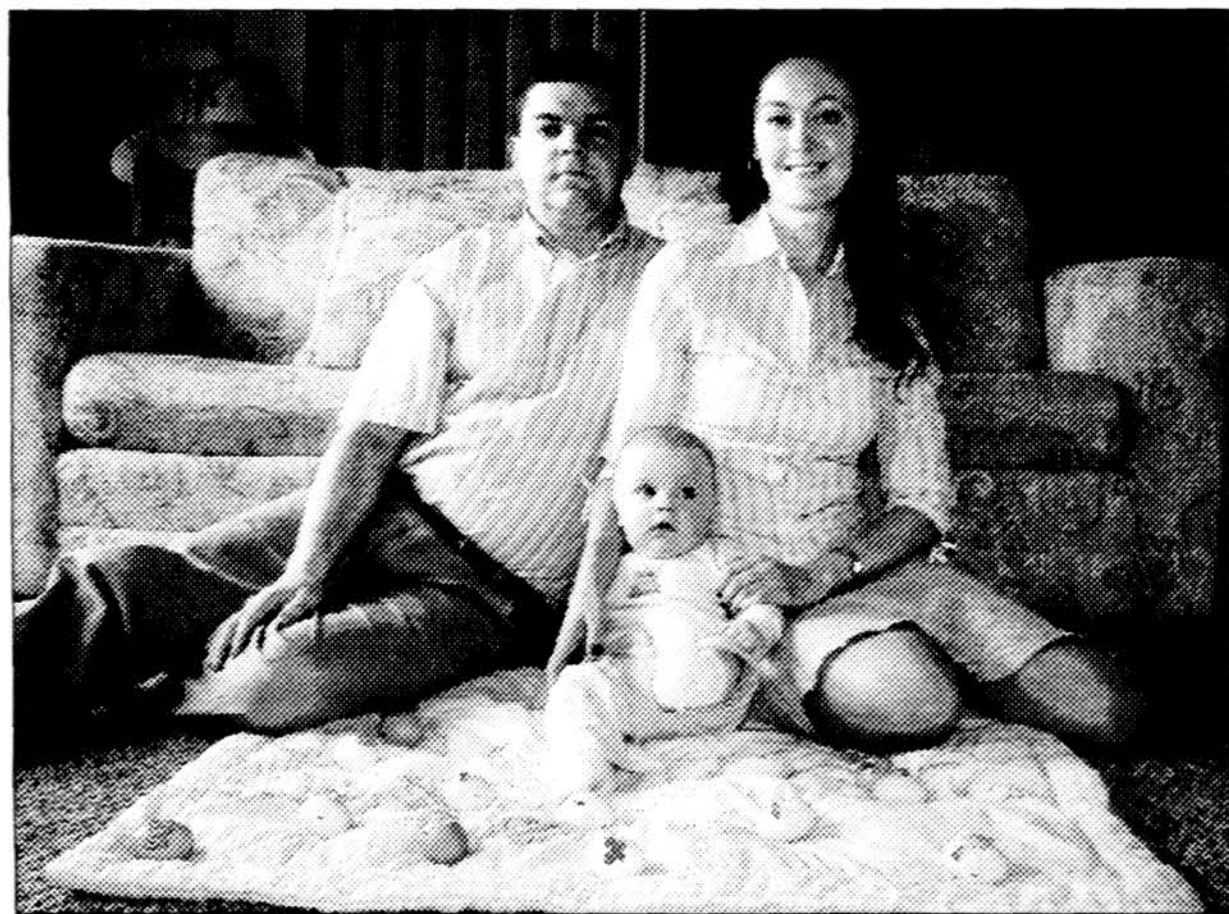
— **Jūrą, Jūs kaip kažkada rusų dekabristų žmonos, atlydėjote savo vyrą į kitą pasaulio kraštą. Ką veikia jaunojo karininko žmona? Kaip prie naujų gyvenimo sąlygų prisitaikė mažasis Matukas?**

— Į JAV atvykau tik sausio mėnesį. Rugsėjį Lietuvoje gimė mūsų sūnelis Matas, norėjosi jį šiek tiek paauginti namų aplinkoje prieš išsirošiant į tolimą kelionę. Pradžioje maniau, kad čia teks nuobodžiauti, bet dabar labai smagiai leidžiu laiką. Džiugina ne tik sparčiai augantis Matukas. Šalia mūsų gyvena daug iš įvairių šalių atvykusių karininkų

daug siekių ir svajonių, bet gyvenimas padiktuoja savas sąlygas ir tenka rinktis. Turint omenyje mūsų su Andriumi specialybes, norint gyventi kartu, abiem daryti karjeros neįmanoma. Pakankamai laiko gyvenome atskirai vienas nuo kito — Andriaus mokslai JAV, vėliau grįžęs į Lietuvą jis dirbo viename mieste, o aš mokiausi kitame. Nenorėjome visą gyvenimą susitikinėti tik savaitgaliais. Užtai dabar labai branginame galimybę būti kartu. Pernai dirbau muzikos mokytoja Tarptautinėje Amerikos mokykloje Vilniuje, o šis mano išvykimas kaip tik sutapo su vaikučio priežiūros atostogomis, taigi atvažiuodama pas Andrių į JAV jokio darbo nepaaukojau. Grįžus į Lietuvą ir paaugus sūneliui, galbūt, vėl galėsiu dirbti darbą, susijusį su muzika.

— **Ar jaunai šeimai nebus sunku grįžti į Lietuvą po gyvenimo Amerikoje?**

— Nežinom, koks Lietuvos paveldas yra piešiamas Amerikos gyventojams, bet Lietuva yra nuostabi šalis. Labai jos pasiilgom. Čia, Amerikoje, gyvenimas yra labai patogus, bet ten yra mūsų namai, į kuriuos grįžti niekada nebūna sunku. Lietuva — sparčiai auganti ir besivystanti valstybė, kurioje jaunas žmogus gali rasti daug galimybių save realizuoti. Dažnai skundžiamasi, kad atlyginimai neprilygsta vakarietiškiems, bet

Mažoji Matuko pirmosios Velykos. Iš kairės: Andrius Kaikaris, Matukas Kaikaris ir Jūrą Kaikariene.

Tarptautinėje Turino knygų mugėje, vykusioje gegužės 10–14 dienomis, garbės viešnios teisėmis dalyvaujanti Lietuva pristatė plačią kultūrinę programą: susitikimus su rašytojais, poezijos vakarus, filmų peržiūras, spektaklius, koncertus, parodas ir pan.

Renginyje dalyvavo ir PLB Lituanistikos katedros vedėja prof. Violeta Kelertienė bei prof. Giedrius Subačius. Violeta Kelertienė vedė dvi renginių knygų mugėje programos dalis: „Lietuvių novelistika: žvilgsnis į praeitį“, kurioje dalyvavo rašytojai Daniellius Mušinskas, Renata Šerelytė, Juozas Aputis bei „Individas lietuvių prozoje: modernus ar postmodernus?“, kurioje dalyvavo rašytojai Giedra Radvilavičiūtė, Saulius Tomas Kondrotas ir Marius Ivaškevičius. Ablems renginiams vertėjavo italų kalbininkas Pietro U. Dini.

Prof. Giedrius Subačius programos skiltyje „Atraskime lietuvių kalbą“ kartu su kalbininku, vertėju Pietro U. Dini ir lingvistu rašytoju Diego Marani Turino knygų mugės lankytojus supažindino su lietuvių kalbos ir gramatikos įdomybėmis.

PLB Lituanistikos katedros pranešimas

šeimų. Kol vyrai užsiėmė, žmonos dažnai susirenka kartu pagerti arbatėlės, pašvęsti gimtadienį, pasišnekučiuoti. Kartais pagalvoju, kad labai įspūdinga, kai po vienu stogu susirenkame moterys iš 15–20 šalių ir pasirodo, kad mūsų ir džiaugsmas, ir vargai panašūs. O šalys juk tokios skirtingos: Kolumbija, Senegalas, Lietuva, Japonija...

O Matukas čia jaučiasi puikiai. Gyvename pakankamai erdviame name, jam yra daug vietos vartytis, ropti ir žaisti. Miestas, kuriame gyvename, labai ramus ir labai švarus, neužterštas oras. Tuo labai mėgaujamės ir stengiamės su Matuku kuo daugiau būti lauke.

— **Kokius Jūs esate baigusi mokslus. Ar neliūdna, kad negalite dirbti pagal profesiją?**

— Aš esu baigusi Lietuvos muzikos akademiją, kur įgijau dainavimo specialybės magistro laipsnį. Mokslams atiduota daug metų, buvo

Lietuvoje, palyginus su kitomis šalimis, daugelyje sričių ir išlaidos daug mažesnės. Labai paprastas buitinis palyginimas — čia už kabelinę televiziją per mėnesį mes mokame apie 50 dol., o Lietuvoje — 16 Lt (apie 6 dol.). O tai, kad dauguma emigravusių lietuvių grįžta į Lietuvą pasinaudoti stomatologo ir kirpėjo paslaugomis — seniai žinoma. Taip kad visada reikia pasverti abi puses. Be galo pasiilgom Lietuvos parkų ir miškų, kur ypač smagu vasaroti, o rudenį — grybauti.

— **Ar esate susipažinę su aplink gyvenančiais lietuviais, ar dalyvaujate lietuviškoje veikloje?**

— Deja, aplink gyvenančių lietuvių nesutikome. Tiesą sakant, net labai žinome, kiek jų čia gyvena ir kur juos būtų galima sutikti. Daugiausiai dalyvaujame koledžo veikloje.

— **Ačiū Jūsų už pokalbį ir linkiu geros kelionės į Lietuvą.**

Kalbino Laima Apanavičienė

KAUNIEČIAI PAMINĖJO GYVYBĖS DIENĄ

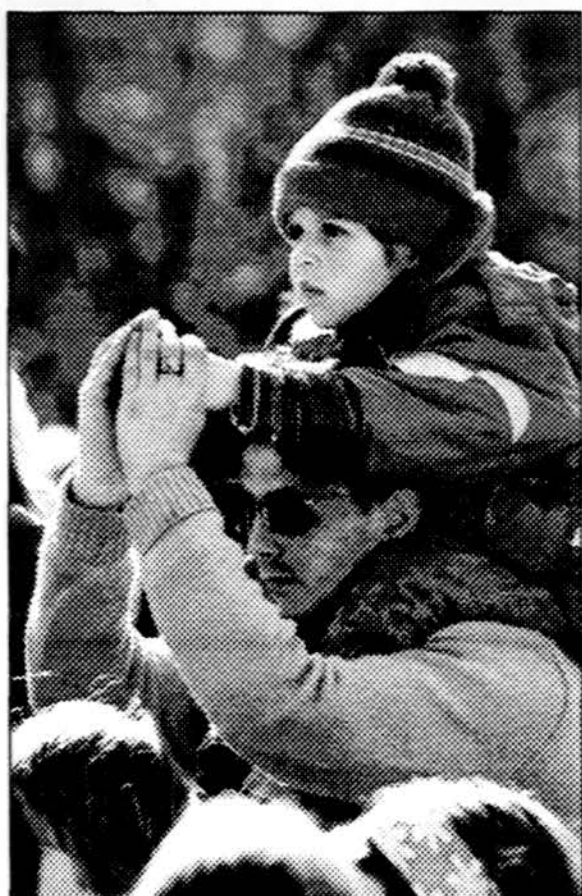
Atkelta iš 9 psl.

Prieš pradėdant eiseną, kuriai rikiuotasi vyskupijomis, parengusiomis savo šūkius (kauniečių šūkis buvo „Aš didžiuojuosi savo šeima“) ir atsivežusiomis vėliavų, kalbėjo ir kitų krikščioniškų konfesijų dvasininkai, pritarę šios akcijos idėjai ir išreiškę solidarumą stiprinant krikščionišką šeimą.

Gedimino prospektu nuo arkikatedros džiaugsminga, spalvinga ir kartu labai jaunatviška eiseną, lydimą orkestro, nužygiavo į Nepriklausomybės aikštę. Čia kauniečiai kartu su kitų miestų ir rajonų šeimomis dalyvavo šventiniame koncerte, klausė šio renginio globėjų – LR prezidento Valdo Adamkaus ir Almos Adamkienės perduoto sveikinimo. Po nuotaikingos koncertinės programos su „Telebimbam“, linksmiais klounais ir kt., į sceną plojimais palydėjus trylika vaikų auginančią vilniečių šeimą, vėliau vaišintasi kareiviška koše, o vaikai liejo savo džiaugsmą piešdami, šokdami ratelius. Šventės pabaigoje garsiais plojimais pritarta petijai, kuria siekiama atkreipti valdžios dėmesį į šeimos instituciją ir paskatinti ją esmingiau rūpintis. Į dangų pakilo 80 baltų balandžių – maždaug tiek vaikų kasdien gimsta Lietuvoje.

Arkivyskupijos tikintieji, kurie negalėjo dalyvauti šeimų eisenoje Vilniuje, Gyvybės dieną „Švęskime gyvenimą“ paminėjo savo parapijose. Šeimos centras joms išplatino rekomendacijas, kviesdamas kuo prasmingiau ją švęsti Viešpaties akivaizdoje su savo bendruomenių nariais. Kartu su maldavimais šią dieną pasiūlyta pagyventi vaikų darbeliais, parapijiečių susibūrimais bičiuliškai pabendraujant, apmąstant gyvybės bei gyvenimo prasmingumą. Taip pat buvo išplatintas šių metų Gyvybės dienos himnas „Švęskime gyvenimą“, sukurtas pagal kun. Kęstučio Trimako eiles ir įrašytas Kauno arkikatedros jaunimo grupės „Agapė“.

Arkivyskupijos Šeimos centras Gyvybės dienai skirtą laidą „Švęskime gyvenimą“ parengė „Marijos radijo“ eteryje (vedė centro darbuotoja Jurgita Ščiukaitė). Laidoje su 18 metų Parkinsono liga sergantį vyrą

slaugančią Genutę Mačiulienę, ilgamečiu vaikų ir jaunimo centro vadovu doc. Eugenijumi Danilevičiumi ir Tikėjimo ir šviesos bendruomenės atsakingąją Jurgą Pankrošoviene kalbėjo, ar įmanoma kasdienybėje švęsti gyvenimą ir kaip prasminga kančia gali vesti į džiaugsmą.

Pasaulinei gyvybės dienai dedikuotas ir kauniečių itin sudomines sakralinės džiazo muzikos koncertas tą patį sekmadienį surengtas Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų (Vytauto Didžiojo) bažnyčioje. Čia koncertavo džiazo atlikėjai Artūras Anusauskas ir Neda Malūnavičiūtė. Prieš renginį kun. K. Rugevičius kalbėjo apie visus vienijantį gyvybės grožį.

Kauno mokyklų 6–9 klasių mokiniams Kauno šeimos centro darbuotoja Jurgita Ščiukaitė vedė užsiėmimus apie gyvybės vertę, jos išsaugojimo svarbą, šeimos, lytiškumo ugdymo temą. Šie užsiėmimai rengiami nuolat, jų pageidauja pačios mokyklos. Dailės gimnazijos moksliviams per pamokas pasiūlyta piešti temą „Šeima – gyvybės lopšys“, o darbai vėliau eksponuoti Vytauto Didžiojo, Kauno technologijos ir Lietuvos žemės ūkio universitetuose, parengiant parodėles kartu su šių mokyklų įstaigų akademinės sielovados grupių nariais.

Parengė
Jurgita Ščiukaitė

Nuotraukos paimtos iš: <http://www.mususeima.lt>

„DRAUGAS“ lietuviškos švėtyrės ir sargos!
Prenumeruokime ir skaitykime „DRAUGĄ“!
www.draugas.org

A + A JUOZAS ŽADEIKIS

Mirė 2007 m. gegužės 13 d. Silver Cross ligoninėje, Joliet, IL.

Sveikatai sušlubavus, paskutinius 3 mėnesius Juozas buvo globojamas švogerio Jono Tamulio namuose, Joliet, IL.

Juozas gimė 1918 m. Lietuvoje. Karo metu baigė Raseinių gimnaziją. Mokėsi mokytojų seminarijoje, mokytojavo Kėdainių pradžios mokyklose.

Rusams artėjant teko pasitraukti į Vokietiją, kur buvo sužeistas. Gydėsi Danijoje. Iš Danijos emigravo į Kanadą, Toronto miestą. Po kelerių metų atvažiavo į Čikagą, kur turėjo maisto produktų parduotuvę. Išėjęs į pensiją daugiausiai laiko praleido dirbdamas BALFui, Dariaus Girėno pašto ženklų išleidimui, dalyvavo Marquett Park ir Brighton Park bažnyčių parapijiniuose veiklose. Priklausė ir buvo aktyvus narys Šaulių, Skautų, Ateitininkų, Vyčių organizacijų.

Buvo aktyvus filatelistas, numizmatikas. Juozas pergyveno mirtis brolių Jono, Stasio Žadeikių, seserų Teodoros Tamulienės, Zosės Martinaitienės, karo veterano Liudviko Žadeikio ir tetos Anna Bicknes.

Liūdesyje liko: sesers dukra, dantų gydytoja Rita Tamulis-Shea, Ritos vyras David Shea, Ritos vaikai Christina, Caitlin, Gallin, Robertas su žmona Heather, švogeris Jonas Tamulis ir brolio Jono žmona Valė Žadeikienė.

Lietuvoje giminės Julia Mickevičienė, jos sūnus Romas su šeima bei kiti giminės, draugai ir pažįstami.

Velionis bus pašarvotas Gaidas-Daimid laidojimo namuose 4330 S. California Ave., Chicago, IL penktadienį, gegužės 18 d. nuo 3 v. p.p. iki 8 val. vakaro.

Gegužės 19 d. 9:30 val. ryto velionis bus palydėtas į Brighton Park Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčią.

Po šv. Mišių a.a. Juozas bus palydėtas ir palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame dalyvauti laidotuvsė.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Gerald F. Damid, tel. 773-523-0440

Knygos „Diplomatas Stasys Antanas Bačkis“ pristatymas

Balandžio 11 d. Lietuvos katalikų mokslų akademijoje buvo pristatyta Arūno Streikaus knyga „Diplomatas Stasys Antanas Bačkis“. Knygą išleido Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras (LGGRTC). Jos pristatyme dalyvavo diplomato sūnus kardinolas A. J. Bačkis ir ambasadorius Ričardas Bačkis, LGGRTC direktorė Dalia Kuodytė, istorikai Juozas Skirius, Nerijus Šepetys ir knygos autorius. Vakara vedė LKMA pirmininkas Paulius Subačius.

Knygos anotacijoje sakoma, kad ji „gimė iš sūnaus noro pagerbti Tėvo atminimą minint jo gimimo šimtmetį. Tai nėra atsiminimai, nors gausiai cituojami laiškai atskleidžia ne tik diplomato veiklą, bet ir asmenybės bruožus“. Pirmasis žodį taręs knygos iniciatorius kardinolas A. J. Bačkis dėkojo Arūnui Streikui už atliktą darbą ir sakė, kad jau skaitant rankraštį jam atsiskleidė tarsi kitas tėvo veidas; jis suprato, kad S. A. Bačkis garsėjęs diplomatinio diskretiškumu, lemiamomis situacijomis buvęs principingas ir mokėjęs priimti radikalius sprendimus. „Savo raštuose Tėvelis kalba taktiškai, bet principingai, stengdamasis sutaikyti skirtingų ir net priešingų žmonių nuomones. Užvis svarbiausi jam buvo Lietuvos interesai, dėl to kartais teko kentėti nuo neteisingų apkalbų ir patirti pažeminimų“ (p. 5). Kitas diplomato sūnus Ričardas Bačkis taip

pat pabrėžė tėvo atsidavimą Lietuvai, jo pastangas visais įmanomais būdais išlaikyti gyvą Lietuvos vardą. Dalia Kuodytė akcentavo, kad Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrui buvusi garbė išleisti šią knygą, nes šio centro užduotis yra ne tik pateikti statistiką, bet ir parodyti istoriją ir nuolat priminti, kiek ir ko Lietuva neteko ir ką dar galima išsaugoti.

Knygos recenzentas prof. Juozas Skirius plačiai aptarė leidinį, pabrėždamas, kad Lietuvos diplomatinės tarnybos istorija dar nėra gerai ištyrinėta, prisiminė savo susitikimus su diplomatu Stasiu Antanu Bačkiumi. VU doc. istorikas Nerijus Šepetys akcentavo knygos privalumus kitų biografinių leidinių kontekste. „Tai yra proginiis leidinys, — sakė istorikas, — tačiau jame nedominuoja panegirika. Knygos herojus yra nesustingęs, veikiantis žmogus. Šia knyga Arūnas Streikus žengia žingsnį į tikresnę istorijos rašymą“.

Pats knygos autorius prisipažino ilgai dvejojęs, ar imtis šio darbo, ir svarstęs, ką galima naujo ir originalaus atskleisti apie diplomata Stasį Bačkį. Pagrindinis postūmis rašyti knygą buvo atradimas, kad diplomatas S. A. Bačkis palaikė ryšius ir rėmė Lietuvos rezistenciją, partizaninį judėjimą.

sm
„Bažnyčios žinios“

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

♦**Kristaus Dangun žengimo** (Šeštinių) liturginės iškilmės Čikagos arkivyskupijoje ir provincijoje, taip pat ir Lietuvoje, yra perkeltos į VII Velykų sekmadienį, gegužės 20 d. Ši ketvirtadienį, gegužės 17 d., bažnyčios liturginio šventimo pareigos nėra. Kristaus Prisikėlimo velykinis laikotarpis, prasidėjęs Didžiojo tridienio Velyknaktį, švenčiamas 50 dienų ir užbaigiamas Šventosios Dvasios Nužengimo (Sekminių) liturgine sekmadienio iškilme — šiemet tai — gegužės 27-oji. Šių iškilmų metu tikintieji įpareigoti dalyvauti ir melstis Bažnyčios bendruomenėje.

♦**Jaunimo centro didžiojoje salėje**, 5620 S. Claremont Ave., Chicago, gegužės 19 d., šeštadienį, 7 val. v. įvyks susitikimas su JAV LB Kultūros tarybos pirmininke Dale Lukiene. Koncertuos Vytautas Babravičius — Simas. Įėjimas — auka. Maloniai kviečiame visus dalyvauti.

♦**Jaunimo centro kavinėje** gegužės 20 d., sekmadienį, 12 val. p.p. akių gydytojas dr. M. Vygantas kalbės tema „Makuliarinė (maculo) degeneracija“. Bus rodomos skaidrės. Nuo 9 val. r. Jaunimo centro Moterų klubo narės kavinėje vaišins gardžiais blynais. Visi maloniai kviečiami.

♦**Gegužės 20 d. 12 val. p. p. Pasaulio lietuvių centre** maloniai kviečiame visuomenę į susitikimą su JAV LB kultūros tarybos pirmininke Dale Lukiene. Susitikimo metu koncertuos dainininkas Vytautas Babravičius — Simas. Tel. pasiteiravimui: 708-974-0591.

♦**Lietuvių karių veteranų sąjungos „Ramovė“** Čikagos skyriaus narių susirinkimas įvyks gegužės 20 d. 12 val. p.p. Jaunimo centre.

♦**ALRK Moterų sąjungos 3-os** kuopos pirmasis šių metų susirinkimas įvyks gegužės 26 d., šeštadienį, 3 val. p.p. Švč. M. Marijos Gimimo parapijos salėje, Marquette Park. Kviečiame visas nares dalyvauti. Bus aptariami svarbūs reikalai.

♦**Prano Jurkaus knygos „Lemties vingiuose. Išeivijos istorijos pėdsakai“** pristatymas—sutiktuvės vyks Lietuvių dailės muziejuje, PLC, 14911 127th Street, Lemont, gegužės 20 d.,

sekmadienį, 12:30 val. p.p. Pristato: prof. Vytautas Černius; pastabos: dr. Romualdo Povilaičio; autoriaus žodis: Prano Jurkaus. Meninėje programoje: dainuos Praurimė Ragienė, akompanuos Jūratė Lukminienė, programą ves Leonas Maskaliūnas. Po knygos sutiktuvų — pabendravimas ir pasisvečiavimas. Kviečiame visus dalyvauti. Rengėjai.

♦**Lithuanian Mercy Lift ir salonas „Nijolė Lucia“** gegužės 20 d., sekmadienį nuo 10 val. r. iki 5 val. p.p. organizuoja labdarinę „Spa dieną“, skirtą paremti Lietuvos moterų vėžio diagnostikos tyrimus. Programoje bus veido valymo procedūra, makiažas, manikiūras, pedikiūras, įvairūs masažai, „reiki“ metodika bei „refleksologija“. Išsamesnė informacija: www.lithuanianmercy.org. Norintys registruotis procedūroms, skambinkite tel. 708 422-5799. Salonas „Nijolė Lucia“ įsikūręs 5955 W 87th St, Oak Lawn, IL.

♦**Gegužės 20 dieną, sekmadienį**, Šv. Patriko bažnyčioje (15000 Wadsworth Rd., Wadsworth, IL) bus pakrikštytas Edgar Jonas Rutkauskas bei katechumenas Alvydas Jonas Jazbutis. Mišias tikėjimo bendrijoje su kun. J. Kelpšu švęs ir pirmą kartą Eucharistijos komuniją priims Alvydas Jazbutis, Arnoldas Nagys, Norbertas Nagys, Ieva Rutkauskaitė ir Gediminas Stoškus. Mokslo metais sakramentams grupę rengė mok. Nerijus Šmerauskas Katechezės ir dvasingumo klaseje, Gedimino lituanistinėje mokykloje, Libertyville. 1 val. p.p. — Atgailos sakramentas (išpažintys), 1:30 val. p.p. šv. Mišios.

♦**Atminimo dienos (Memorial Day)** iškilmės vyks pirmadienį, gegužės 28 d., Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse. Po šv. Mišių vyks tradicinis mirusiųjų pagerbimas prie Steigėjų paminklo, esančio kapinėse, Pulaski Rd. ir 111 gatvių sankryžoje. Minėjimą rengia Šv. Kazimiero lietuvių kapinių sklypų savininkų draugija ir Lietuvių Bendruomenės pasauliečių komitetas. Minėjime dalyvauti pakviesti šauliai ir ramovėnai. Religines apeigas atliks direktorius kun. Jonas Kuzinskas. Maloniai kviečiame visus lietuvius gausiai dalyvauti Atminimo dienos renginiuose ir pagerbti žuvusius už tėvynės laisvę bei artimuosius, padedant jų garbei vainiką.

Čikagos ir apylinkių tautinių šokių ansamblis „Grandis“ savo 48-uosius veiklos metus baigė gražiu koncertu „Pora už poros | Kauna“. Koncertas, sukviets daug žiūrovų, vyko Pasaulio lietuvių centro Fondo salėje, Lemont, šeštadienį, gegužės 12 d.

Jono Kuprio nuotraukoje: mažieji „Grandies“ šokėjai (vadovės Dalia Bilaišytė—De Muth, Rima Birutienė ir Elytė Maurukienė) pasirodymo metu.

Mokslo metų baigimo šventė

Mūsų dienos — kaip šventė,
Kaip žydėjimas vyšnios, —
Tai skubėkim gyventi,
Nes prabėgs — nebegrįš jos!

Tai skubėkime džiaugtis! —
Vai, prabėgs — nebegrįš jos!
Mūsų dienos — kaip paukščiai,
Kaip žydėjimas vyšnios.

/S.Nėris/

Kiekvieną gegužę pražydušios vyšnios savo baltumu nukelia mus atgal į mokyklinį gegužį... Tada ir varpelį atsimeni, ir ašaras mokytojų bei klasės draugų akyse, ir tą jaudulį prieš pirmąjį egzaminą...

Labai graži tradicija puoselėjama Čikagos lituanistinėje mokykloje. Baigdami mokslo metus, šeštų ir dešimtų klasių moksleiviai laiko pradinės ir aukštesniosios mokyklos egzaminus.

Egzaminai — tai žinių patikrinimas ir darbo įvertinimas. Džiugu, kad dauguma ruošiasi šiam patikrinimui labai atsakingai. Mažieji į pasiruošimą egzaminui dažnai įtraukia ir savo tėvelius, priversdami juos prisiminti, kas buvo pirmasis ir vienintelis Lietuvos karalius, kuo skiriasi pilkapių nuo piliakalnių, kokių gamtos turtų gausu Lietuvoje ir kokiais būdvardžiais apibūdiname savo Tėvynę.

Šiuo metu egzaminai jau išlaikyti, rezultatais patenkinti moksleiviai ir mokytojai, vaikų tėveliai. Po sunkaus darbo, galime pasidžiaugti ir darbo vaisiais.

Gegužės 19 d. — mokykloje Mokslo metų baigimo šventė. Dešimtokai atsisveikins su mokykla ir mokytojais, o šeštokai džiaugsis rankose laikdami pirmąjį „tikrą“ pažymėjimą. Tėvų komitetas apdovanos geriausiai išlaikiusius egzaminus, nebus pamiršti ir kiti — savo lankomumu, elgesiu ar darbštumu pasižymėję moksleiviai.

Na, o tada mes pasitiksime smagią vasarą — kas važiuos į Lietuvą pas senelius, kas kelias po Ameriką, vienas kitas dalyvaus įvairiose stovyklose, o kiti leis dienas namuose ir džiaugsis vasaros malonumais.

Tad kviečiame tėvelius, senelius, draugus ir visus kitus tautiečius, pasiilgusius vaikiško šurmulio ir gegužės žiedų pas mus į mokyklą gegužės 19 dieną!

Audronė Sidaugienė

Mažiausieji ČLM mokinukai su mokytoja Silvija Eglinaite rodo savo tėveliams, kad išmoko skaičiuoti iki penkių. Laimos Apanavičienės nuotr.

Skelbimai

Advokatas Jonas Gibaitis

Criminal cases,
civil cases and DUI

6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700

Toll free 24 hr. 888-776-6742
Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 6 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.
www.johngibaitis.com

Advokatas DARIUS R. DIRMANTAS

Vairavimo ir Kriminalinių Teisių
Specialistas.
Raštinės Čikagoje ir Woodridge.
Tel. 877-Gynejas arba
877-496-3527

Valandos pagal susitarimą

Advokatas

VYTENIS LIETUVNINKAS

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629

(Skersai gatvės nuo „Draugo“)

Tel. 773-284-0100.

Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas

GINTARAS P. ČEPENAS

6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629

Tel. 773-582-4500

Valandos pagal susitarimą

Lemonte, Pasaulio lietuvių centre
parduodamas vieno miegamojo
„condo“ II aukšte, į sodelio pusę.

Tel. 850-773-2848